

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/851**z 30. mája 2018,****ktorou sa mení smernica 2008/98/ES o odpade****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

zo zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) V záujme ochrany, zachovania a zvýšenia kvality životného prostredia, ochrany zdravia ľudí, zabezpečenia rozvážneho, efektívneho a rozumného využívania prírodných zdrojov, podpory zásad obehového hospodárstva, zlepšenia využívania obnoviteľných zdrojov energie, zvýšenia energetickej efektívnosti, zníženia závislosti Únie od dovážaných zdrojov, poskytovania nových hospodárskych príležitostí a zabezpečenia dlhodobej konkurencieschopnosti by sa malo nakladanie s odpadom v Únii zlepšiť a premeniť na udržateľné hospodárenie s materiálom. V záujme vytvorenia skutočného obehového hospodárstva je nutné prijať ďalšie opatrenia týkajúce sa udržateľnej výroby a spotreby a zamerať sa pritom na celý životný cyklus výrobkov spôsobom, ktorý chráni zdroje a uzatvára kruh. Používanie zdrojov efektívnejším spôsobom by zároveň prinieslo významné čisté úspory podnikom, verejným orgánom a spotrebiteľom Únie, pričom by sa znížili aj celkové ročné emisie skleníkových plynov.
- (2) Zlepšovanie účinnosti využívania zdrojov a zabezpečenie toho, že sa k odpadu bude pristupovať ako ku zdroju, môže prispieť k zníženiu závislosti Únie od dovozu surovín a uľahčiť prechod na udržateľnejšie hospodárenie s materiálom a na model obehového hospodárstva. Tento prechod by mal prispieť k dosiahnutiu cieľov inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu stanovených v stratégii Európa 2020 a vytvárať významné príležitosti pre miestne hospodárstva a zainteresované strany a zároveň pomôcť zvýšiť synergie medzi obehovým hospodárstvom a politikami v oblasti energetiky, klímy, poľnohospodárstva, priemyslu a výskumu, ako aj preniesť výsledky na životné prostredie z hľadiska úspory emisií skleníkových plynov a hospodárstvo.
- (3) Ciele, ktoré sú stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽⁴⁾ pre oblasť prípravy odpadu na opätovné použitie a recyklácie, by sa mali posilniť tak, aby lepšie zohľadňovali ambíciu Únie prejsť na obehové hospodárstvo.
- (4) Je nutné zaručiť jednotnosť medzi smernicou 2008/98/ES a súvisiacimi právnymi predpismi Únie, ako je smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽⁵⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 18. apríla 2018 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 22. mája 2018.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Mnohé členské štáty ešte úplne nevybudovali potrebnú infraštruktúru odpadového hospodárstva. Preto je mimoriadne dôležité vytýčiť jasné dlhodobé ciele politiky ako orientáciu pre opatrenia a investície, a pritom predovšetkým zabrániť vytvoreniu nadmerných štrukturálnych kapacít na spracovanie zvyškového odpadu a zablokovanie recyklovateľných materiálov na nižších úrovniach hierarchie odpadového hospodárstva.
- (6) Komunálny odpad predstavuje približne 7 až 10 % celkového odpadu vytvoreného v Únii. Z hľadiska nakladania s ním však ide o jeden z najnáročnejších prúdov odpadu, pričom práve spôsob, ako sa s ním nakladá, je spravidla dobrým ukazovateľom kvality celkového systému odpadového hospodárstva v krajine. Problémy týkajúce sa nakladania s komunálnym odpadom vyplývajú z jeho výrazne rôznorodého a zmiešaného zloženia, umiestnenia vzniknutého odpadu v bezprostrednej blízkosti obyvateľov, jeho značnej viditeľnosti vo verejnom priestore a vplyvu na životné prostredie a ľudské zdravie. V dôsledku toho si nakladanie s komunálnym odpadom vyžaduje komplexný systém vrátane efektívneho systému zberu odpadu, účinného systému triedenia a riadneho sledovania prúdov odpadu, aktívne zapojenie občanov a podnikov, infraštruktúru prispôbenú špecifickému zloženiu odpadu a podrobne vypracovaný systém financovania. Krajiny, ktoré vybudovali efektívne systémy nakladania s komunálnym odpadom, vo všeobecnosti dosahujú lepšie výsledky v celej oblasti odpadového hospodárstva vrátane dosahovania cieľov recyklácie.
- (7) Skúsenosti ukázali, že bez ohľadu na rozdelenie zodpovednosti za nakladanie s odpadom medzi verejnú a súkromnú subjekty by systémy nakladania s odpadom mohli prispieť k obehovému hospodárstvu a že rozhodnutie o rozdelení zodpovednosti často závisí od geografických a štrukturálnych podmienok. Pravidlá stanovené v tejto smernici umožňujú vznik systémov nakladania s odpadom, v rámci ktorých budú mať mestá a obce všeobecnú zodpovednosť za zber komunálneho odpadu, systémov, v rámci ktorých takéto služby poskytujú súkromné subjekty na zmluvnom základe, alebo akéhokoľvek iného druhu rozdelenia zodpovednosti medzi verejnú a súkromnú subjekty. Výber ktoréhokoľvek z týchto systémov, ako aj rozhodnutie o ich zmene, ostáva zodpovednosťou členských štátov.
- (8) Rastlinné látky z agropotravinárskeho odvetvia a potraviny iného ako živočíšneho pôvodu, ktoré už nie sú určené na ľudskú spotrebu a majú sa použiť ako krmivo pre zvieratá, by mali byť v záujme zamedzenia duplicity pravidiel vyňaté spod pôsobnosti smernice 2008/98/ES v plnom súlade s právnymi predpismi Únie upravujúcimi krmivá. Preto by sa smernica 2008/98/ES nemala na tieto výrobky a látky uplatňovať vtedy, keď sa používajú ako krmivo, a rozsah pôsobnosti uvedenej smernice by sa mal zodpovedajúcim spôsobom objasniť. Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia Únie uplatniteľné v oblasti výživy zvierat, sú už vedľajšie produkty živočíšneho pôvodu určené na použitie ako krmivo suroviny v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ⁽¹⁾ vyňaté z pôsobnosti smernice 2008/98/ES, pokiaľ sa na ne vzťahujú iné právne predpisy Únie.
- (9) Do smernice 2008/98/ES je potrebné zahrnúť vymedzenie pojmov odpad, ktorý nie je nebezpečný, komunálny odpad, stavebný a demolačný odpad, potravinový odpad, materiálové zhodnocovanie, spätné zasypávanie a systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov, aby sa objasnil rozsah týchto pojmov.
- (10) V záujme toho, aby ciele prípravy na opätovné použitie a recyklácie vychádzali zo spoľahlivých a porovnateľných údajov a umožňovali účinnejšie monitorovanie pokroku pri dosahovaní týchto cieľov, by vymedzenie pojmu komunálny odpad v smernici 2008/98/ES malo byť v súlade s definíciou, ktorú na štatistické účely používajú Eurostat a Organizácia pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) a na základe ktorej členské štáty už niekoľko rokov nahlasujú údaje. Komunálny odpad sa vymedzuje ako odpad z domácností a odpad z iných zdrojov, napríklad z maloobchodného predaja, administratívny, vzdelávania, zdravotníckych služieb, ubytovania a stravovacích služieb a ďalších služieb a činností, ktorý má podobný charakter a zloženie ako odpad z domácností. Preto komunálny odpad okrem iného zahŕňa odpad vznikajúci pri údržbe parkov a záhrad, ako napríklad listy stromov, pokosená tráva a ostrihané konáre, a odpad vznikajúci pri čistení ulíc a trhovísk, ako napríklad obsah smetných kontajnerov a odpad po zemetaní, okrem materiálov, ako sú piesok, kameň, bahno alebo prach. Členské štáty majú zabezpečiť, aby odpad z veľkých obchodných a priemyselných subjektov, ktorý nemá charakter odpadu z domácností, nebol považovaný za komunálny odpad. Odpad z výroby, poľnohospodárstva, lesného hospodárstva, rybárstva, stavebný a demolačný odpad, odpad zo septikových a kanalizačných sietí a čistiarní a staré vozidlá nie sú považované za komunálny odpad. Za komunálny odpad sa má považovať odpad, ktorý zodpovedá druhom odpadu

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 z 13. júla 2009 o uvádzaní krmív na trh a ich používaní, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a ktorým sa zrušujú smernica Rady 79/373/EHS, smernica Komisie 80/511/EHS, smernice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutie Komisie 2004/217/ES (Ú. v. EÚ L 229, 1.9.2009, s. 1).

zahrnutým do kapitoly 15 01 a kapitoly 20 s výnimkou kódov 20 02 02, 20 03 04 a 20 03 06 zoznamu odpadov stanoveného rozhodnutím Komisie 2014/955/EÚ⁽¹⁾ v znení účinnom k 4. júlu 2018. Odpad patriaci do iných kapitol uvedeného zoznamu sa nemá považovať za komunálny odpad s výnimkou prípadov, keď sa komunálny odpad spracúva a má pridelené kódy podľa kapitoly 19 uvedeného zoznamu. Členské štáty môžu použiť príslušné kategórie z uvedeného zoznamu na štatistické účely. Vymedzenie pojmu komunálny odpad v tejto smernici sa zavádza na účely určenia rozsahu uplatňovania cieľov prípravy na opätovné použitie a recyklácie a pravidiel ich výpočtu. Je neutrálne vzhľadom na verejný či súkromný štatút prevádzkovateľa, ktorý nakladá s odpadom, a preto zahŕňa aj odpad z domácností a z iných zdrojov, s ktorým nakladajú obce alebo sa s ním nakladá v ich mene, alebo s ním nakladajú priamo súkromní prevádzkovatelia.

- (11) Vo všeobecnosti sa vymedzenie stavebného a demolačného odpadu vzťahuje na odpad pochádzajúci zo stavebných a demolačných činností, no patrí sem aj odpad z menších domácich stavebných a demolačných prác v domácnostiach. Za stavebný a demolačný odpad by sa mal považovať taký odpad, ktorý zodpovedá druhom odpadom zahrnutým v kapitole 17 zoznamu odpadov stanoveného rozhodnutím 2014/955/EÚ v znení účinnom k 4. júlu 2018.
- (12) Vymedzenie pojmu „materiálové zhodnocovanie“ by sa malo zaviesť na objasnenie toho, že zahŕňa iné formy zhodnocovania, než energetické zhodnocovanie a než opätovné spracovanie odpadu na materiály, ktoré sa používajú ako palivo alebo iné prostriedky na získavanie energie. Patria sem príprava na opätovné použitie, recyklácia, spätné zasypávanie a iné formy zhodnocovania materiálu, akými sú opätovné spracovanie odpadov na druhotné suroviny na inžinierske účely pri výstavbe ciest a inej infraštruktúry. V závislosti od konkrétnych skutkových okolností môže takéto opätovné spracovanie spĺňať vymedzenie pojmu recyklácia, ak použitie materiálov podlieha primeranej kontrole kvality a spĺňa všetky príslušné normy, špecifikácie a požiadavky na životné prostredie a ochranu zdravia pri špecifickom použití.
- (13) Vymedzenie pojmu spätné zasypávanie by sa malo zaviesť na objasnenie toho, že znamená každú činnosť zhodnocovania odpadu, ktorý nie je nebezpečný a je vhodný na účely rekultivácie vo vyťažených oblastiach alebo na technické účely pri terénnych úpravách. Množstvo odpadu používaného na spätné zasypávanie by malo byť prísne obmedzené na dosiahnutie uvedených účelov.
- (14) Vymedzenie pojmu systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov by sa malo zaviesť na objasnenie toho, že znamená súbor opatrení prijatých členskými štátmi, ktorými sa od výrobcov výrobkov požaduje, aby niesli finančnú alebo organizačnú zodpovednosť za riadenie odpadovú fázu životného cyklu výrobku vrátane triedenia zberu, triedenia a spracovania odpadu. Uvedená povinnosť môže zahŕňať aj organizačnú zodpovednosť a povinnosť podieľať sa na predchádzaní vzniku odpadu a zabezpečení opätovného použitia a recyklovateľnosti výrobkov. Výrobcovia výrobkov môžu plniť povinnosti vyplývajúce zo systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov individuálne alebo kolektívne.
- (15) S cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľov stanovených v smernici 2008/98/ES by členské štáty mali využívať hospodárske nástroje a ďalšie opatrenia na poskytovanie stimulov na uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva, ako sú tie uvedené v prílohe IVa, ktoré okrem iného zahŕňajú poplatky za skládkovanie a spaľovanie, schémy podľa zásady „pláť za to, čo vyhodíš“, systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov, uľahčenie darovania potravín a stimuly pre miestne orgány, alebo iné vhodné nástroje a opatrenia.
- (16) S cieľom podporovať udržateľné využívanie zdrojov a priemyselnú symbiózu by členské štáty mali prijať vhodné opatrenia na uľahčenie uznania látky alebo veci, ktorá je výsledkom výrobného procesu, ktorého prvotným účelom nie je výroba tejto látky alebo veci, za vedľajší produkt, ak sú dodržané harmonizované podmienky stanovené na úrovni Únie. Komisia by mala byť splnomocnená prijímať vykonávacie akty s cieľom stanoviť podrobné kritériá na uplatňovanie statusu vedľajšieho produktu, pričom sa uprednostnia opakovateľné postupy priemyselnej symbiózy.
- (17) V záujme poskytnutia väčšej istoty prevádzkovateľom na trhoch s druhotnými surovinami, pokiaľ ide o otázku, či látka alebo veci považovať za odpad, alebo nie, a podpory rovnakých podmienok pre všetkých je dôležité, aby členské štáty prijali primerané opatrenia na zabezpečenie toho, že odpad, ktorý prešiel zhodnotením, sa už nebude považovať za odpad, ak spĺňa všetky podmienky stanovené v článku 6 ods. 1 smernice 2008/98/ES v znení zmien tejto smernice. Takéto opatrenia môžu zahŕňať prijatie právnych predpisov transponujúcich uvedené podmienky, na ktoré budú nadväzovať postupy na ich vykonávanie, napríklad zavedenie osobitných kritérií pre materiály a ich použitie, keď prestávajú byť odpadom, usmerňujúce dokumenty, rozhodnutia v jednotlivých prípadoch a iné postupy pre ad hoc uplatňovanie harmonizovaných podmienok stanovených na úrovni Únie. Takéto opatrenia by mali zahŕňať ustanovenia o presadzovaní s cieľom overiť, či odpad, ktorý sa prestal považovať za odpad v dôsledku zhodnotenia, je v súlade s právom Únie v oblasti odpadu, chemických látok a výrobkov, predovšetkým, či boli uprednostnené prúdy odpadu, ktoré predstavujú vyššie riziko pre zdravie ľudí a životné prostredie vzhľadom na povahu a objem týchto prúdov odpadu, odpad, ktorý podlieha inovatívnym spôsobom zhodnocovania, alebo odpad, ktorý sa zhodnocuje na účely ďalšieho použitia v iných členských štátoch. Opatrenia môžu zahŕňať aj stanovenie požiadavky na prevádzkovateľov, ktorí odpad zhodnocujú, alebo držiteľov materiálov zo

(1) Rozhodnutie Komisie 2014/955/EÚ z 18. decembra 2014, ktorým sa mení rozhodnutie 2000/532/ES o zozname odpadov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES (Ú. v. EÚ L 370, 30.12.2014, s. 44).

zhodnoteného odpadu, aby preukázali súlad s podmienkami uvedenými v článku 6 ods. 1 smernice 2008/98/ES v znení zmien tejto smernice. S cieľom predchádzať nelegálnej preprave odpadu a zvyšovať informovanosť členských štátov a hospodárskych subjektov by mala existovať väčšia transparentnosť, pokiaľ ide o prístupy členských štátov k stavu konca odpadu, najmä so zreteľom na ich rozhodnutia v jednotlivých prípadoch a výsledok overenia príslušnými orgánmi, ako aj osobitné obavy členských štátov a príslušných orgánov v súvislosti s určitými prúdmi odpadu. Za konečné stanovenie, či sú splnené podmienky stanovené v článku 5 alebo v článku 6 smernice 2008/98/ES v znení zmien tejto smernice, aj naďalej zodpovedá výlučne členský štát na základe všetkých relevantných informácií, ktoré poskytol držiteľ materiálu alebo odpadu.

- (18) Vykonačacie právomoci by sa mali preniesť na Komisiu, aby stanovila podrobné kritériá týkajúce sa uplatňovania stavu konca odpadu. V tejto súvislosti by sa malo zväziť zavedenie osobitných kritérií pre stav konca odpadu aspoň pre agregáty, papier, pneumatiky a textil.
- (19) Uplatňovaním pravidiel pre vedľajšie produkty a pre stav konca odpadu by nemali byť dotknuté iné ustanovenia právnych predpisov Únie, najmä článok 28 a článok 50 ods. 4a a 4b nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ⁽¹⁾ o preprave odpadu, právne predpisy v oblasti chemických látok a právne predpisy o umiestnení určitých výrobkov na trh. Stav konca odpadu je možné dosiahnuť iba vtedy, keď látky alebo veci spĺňajú príslušné požiadavky uplatniteľné na výrobky. Pravidlá, upravujúce stav konca odpadu sa môžu stanoviť v právnych predpisoch týkajúcich sa konkrétnych výrobkov.
- (20) Členské štáty by mali prijať primerané opatrenia, ktorými by podporili vývoj, výrobu, marketing a použitie výrobkov a zložiek výrobkov, ktoré sú vhodné na viacnásobné použitie, obsahujú recyklované materiály, ktoré sú trvanlivé z technického hľadiska a ľahko opraviteľné a ktoré sú po tom, ako sa stanú odpadom, vhodné na prípravu na opätovné použitie a recykláciu s cieľom umožniť správne uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva, pričom to negatívne neovplyvní voľný pohyb tovaru na vnútornom trhu. V uvedených opatreniach by sa mal zohľadňovať vplyv výrobkov počas celého ich životného cyklu, hierarchia odpadového hospodárstva a v prípade potreby potenciál na viacnásobnú recykláciu.
- (21) Systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov tvoria podstatnú súčasť efektívneho nakladania s odpadom. Ich účinnosť a fungovanie sa však v jednotlivých členských štátoch výrazne líšia. Preto je potrebné stanoviť pre takéto systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov minimálne prevádzkové požiadavky a objasniť, že tieto požiadavky sa uplatňujú aj na systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov podľa iných právnych predpisov Únie, najmä smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES ⁽²⁾, 2006/66/ES ⁽³⁾ a 2012/19/EÚ ⁽⁴⁾, a to pri súčasnom splnení požiadaviek, ktoré už v nich boli stanovené, pokiaľ nie je výslovne stanovené inak. Je potrebné rozlišovať medzi týmito všeobecnými minimálnymi požiadavkami, ktoré sa uplatňujú na všetky systémy, a tými, ktoré sa uplatňujú iba na organizácie, ktoré v mene výrobcov výrobkov plnia povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov. Pokiaľ členské štáty nerozhodnú inak, všeobecné minimálne požiadavky na systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov sa nevzťahujú na systémy, ktoré nespĺňajú definíciu systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov.
- (22) Všeobecné minimálne požiadavky by mali znížiť náklady a zvýšiť výkonnosť, a zabezpečiť rovnaké podmienky pre všetkých vrátane malých a stredných podnikov a podnikov v oblasti elektronického obchodu, ako aj zabrániť prekážkam bezproblémového fungovania vnútorného trhu. Takisto by mali prispieť k začleneniu nákladov pri skončení životnosti výrobku do ceny výrobkov a mali by poskytnúť stimuly pre výrobcov pri navrhovaní výrobkov, aby sa viac zameriavali na recyklovateľnosť, opätovnú použiteľnosť, opraviteľnosť a prítomnosť nebezpečných látok. Celkovo by uvedené požiadavky mali zlepšiť riadenie a transparentnosť systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov a znížiť pravdepodobnosť vzniku konfliktov záujmov medzi organizáciami vykonávajúcimi povinnosti

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES zo 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti (Ú. v. ES L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES zo 6. septembra 2006 o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch, ktorou sa zrušuje smernica 91/157/EHS (Ú. v. EÚ L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ zo 4. júla 2012 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) (Ú. v. EÚ L 197, 24.7.2012, s. 38).

rozšírenej zodpovednosti výrobcov v mene výrobcov výrobkov a prevádzkovateľmi pôsobiacimi v oblasti nakladania s odpadom, s ktorými uvedené organizácie uzatvárajú zmluvy. Požiadavky by sa mali uplatňovať tak na nové, ako na existujúce systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov. V prípade existujúcich systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov je však potrebné prechodné obdobie, aby sa ich štruktúry a postupy mohli prispôbiť novým požiadavkám.

- (23) Verejné orgány zohrávajú dôležitú úlohu pri organizácii zberu komunálneho odpadu a jeho spracovaní a pri s tým súvisiacej komunikácii s občanmi. Ustanovenia týkajúce sa finančnej zodpovednosti výrobcov výrobkov zavedené ako súčasť všeobecných minimálnych požiadaviek na systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov by sa mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté právomoci verejných orgánov, pokiaľ ide o zber komunálneho odpadu a jeho spracovanie.
- (24) V prípadoch, keď sú verejné orgány zodpovedné za organizovanie prevádzkových aspektov nakladania s odpadom z výrobkov, na ktoré sa vzťahujú systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov, tieto služby by sa mali poskytovať nákladovo efektívnym spôsobom a finančná zodpovednosť výrobcov výrobkov by nemala presiahnuť náklady potrebné na poskytovanie týchto služieb. Takéto náklady by mali byť stanovené transparentným spôsobom medzi dotknutými aktérmi vrátane výrobcov výrobkov, ich organizácií a verejných orgánov.
- (25) S cieľom zabezpečiť riadne nakladanie s odpadom, keď sú výrobcovia výrobkov alebo organizácie vykonávajúce povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov v ich mene zodpovední za nakladanie s odpadom pochádzajúcim z výrobkov, ktoré umiestnili na trh, mali by zabezpečiť pokračovanie služieb nakladania s odpadom po celý rok, a to aj vtedy, ak už splnili ciele, ktoré boli pre nich vytýčené. Zároveň by z hľadiska geografického, produktového a materiálového pokrytia nemali tieto služby obmedzovať na oblasti, kde sú zber a nakladanie s odpadom najviac ziskové.
- (26) Výrobcovia výrobkov by mali pokrývať náklady potrebné na dosiahnutie cieľov odpadového hospodárstva a ďalších cieľov, akými sú napríklad predchádzanie vzniku odpadu, stanovených pre príslušný systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov. Za prísnych podmienok si môžu tieto náklady rozdeliť s pôvodnými pôvodcami odpadu alebo distribútormi, ak je to odôvodnené potrebou zabezpečiť riadne nakladanie s odpadom a hospodárskou životaschopnosťou systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov.
- (27) Komisia by mala prijať usmernenia o úprave finančných príspevkov výrobcov výrobkov do systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov s cieľom pomôcť členským štátom pri vykonávaní tejto smernice tým, že uľahčí fungovanie vnútorného trhu. V záujme zabezpečenia súdržnosti vnútorného trhu by Komisia mala mať možnosť prijať harmonizované kritériá na tento účel, a to prostredníctvom vykonávacích aktov.
- (28) Splnomocnení zástupcovia ustanovení na plnenie povinností výrobcov výrobkov vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov môžu podliehať požiadavkám, ktoré členskému štátu, na území ktorého sú ustanovení, umožnia monitorovať a overovať súlad s týmito povinnosťami. Uvedené požiadavky by však nemali ísť nad rámec požiadaviek, ktoré sa vzťahujú na výrobcov výrobkov a organizácie vykonávajúce povinnosti rozšírenej zodpovednosti výrobcov v ich mene ustanovených v danom členskom štáte.
- (29) Predchádzanie vzniku odpadu je najefektívnejším spôsobom zlepšovania efektívneho využívania zdrojov a znižovania vplyvu odpadu na životné prostredie. Preto je dôležité, aby členské štáty prijali primerané opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu a monitorovali a hodnotili pokrok dosiahnutý pri vykonávaní takýchto opatrení. Ako súčasť takýchto opatrení by členské štáty mali podporovať inovatívnu výrobu, podnikateľské a spotrebiteľské modely, ktoré znižujú prítomnosť nebezpečných látok v materiáloch a výrobkoch, zvyšujú životnosť výrobkov a podporujú opätovné použitie, aj prostredníctvom zriaďovania a podpory sietí opätovného použitia a opravy, ako sú napríklad tie, ktoré prevádzkujú sociálne podniky, systémov vratných záloh a opätovného plnenia, a prostredníctvom stimulácie repasovania, rekonštrukcie, a ak je to vhodné, prostredníctvom zmeny účelu používania výrobkov, ako aj spoločného využívania platforiem. Na zabezpečenie jednotného merania celkového pokroku pri vykonávaní opatrení na predchádzanie vzniku odpadu by sa mali stanoviť spoločné ukazovatele a ciele.

- (30) Podpora udržateľnosti vo výrobe a spotrebe môže významne prispieť k predchádzaniu vzniku odpadu. Členské štáty by mali podniknúť kroky na to, aby si spotrebiteľia tento príspevok uvedomili, a mali by ich povzbudzovať k aktívnejšej účasti s cieľom zlepšiť efektívnosť využívania zdrojov. Ako súčasť opatrení na zníženie vzniku odpadu by členské štáty mali rozvíjať sústavné komunikačné a vzdelávacie iniciatívy s cieľom zvýšiť povedomie o problematike predchádzania vzniku odpadu a znečisťovania odpadom a môžu sem zahrnúť využívanie systémov vratných záloh a stanovenie kvantitatívnych cieľov, a v prípade potreby poskytovať dostatočné hospodárske stimuly pre výrobcov.
- (31) Členské štáty by mali prijať opatrenia na podporu predchádzania vzniku a znižovanie potravinového odpadu v súlade s programom trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030, ktorý prijalo Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov (OSN) 25. septembra 2015, a predovšetkým na podporu cieľa znížiť objem potravinového odpadu do roku 2030 o polovicu na osobu na maloobchodnej a spotrebiteľskej úrovni a znížiť straty pri výrobe a v dodávateľskom reťazci potravín vrátane pozberových strát. Uvedené opatrenia by mali byť zamerané na predchádzanie vzniku a znižovanie potravinového odpadu v prvovýrobe, pri spracúvaní a výrobe, maloobchodnej a inej distribúcii potravín, v reštauráciách a stravovacích službách, ako aj v domácnostiach. S cieľom prispieť a zabezpečiť smerovanie k dosiahnutiu cieľa udržateľného rozvoja OSN by členské štáty mali usilovať o dosiahnutie orientačného cieľa Únie v oblasti znižovania potravinového odpadu o 30 % do roku 2025 a o 50 % do roku 2030. Vzhľadom na environmentálne, sociálne a hospodárske výhody predchádzania vzniku potravinového odpadu by členské štáty mali stanoviť osobitné opatrenia na predchádzanie vzniku potravinového odpadu vrátane informačných kampaní s cieľom ukázať vo svojich programoch predchádzania vzniku odpadu, ako predchádzať vzniku potravinového odpadu. Členské štáty by mali merať pokrok dosiahnutý pri znižovaní potravinového odpadu. Na meranie tohto pokroku a na uľahčenie výmeny najlepších postupov na celom území Únie tak medzi členskými štátmi, ako aj medzi prevádzkovateľmi potravinárskych podnikov by sa mala stanoviť spoločná metodika takéhoto merania. Na základe uvedených metodík by sa správy o úrovniach potravinového odpadu mali podávať každý rok.
- (32) S cieľom predchádzať vzniku potravinového odpadu by členské štáty mali poskytovať stimuly na zber nepredaných potravín vo všetkých fázach potravinového dodávateľského reťazca, ako aj na ich bezpečné prerozdelenie, a to aj charitatívnym organizáciám. Malo by sa zlepšiť aj povedomie spotrebiteľov o význame dátumu spotreby a dátumu minimálnej trvanlivosti s cieľom znížiť objem potravinového odpadu.
- (33) Znečistenie odpadom, či už v mestách, v krajine, v riekach a moriach alebo kdekoľvek inde, má priamy a nepriamy škodlivý vplyv na životné prostredie, životné podmienky občanov a hospodárstvo, a náklady na jeho odstraňovanie predstavujú pre spoločnosť zbytočné hospodárske bremeno. Členské štáty by mali prijať opatrenia na zabránenie všetkým formám svojvoľného zanechávania, ukladania, nekontrolovaného nakladania s odpadom alebo iným formám zbavovania sa odpadu. Členské štáty by tiež mali prijať opatrenia na čistenie životného prostredia od odpadu bez ohľadu na jeho zdroj alebo rozsah, alebo na to, či sa niekto odpadu zbavil úmyselne alebo z nebanlivosti. Opatrenia na prevenciu a zníženie znečistenia odpadom z výrobkov, ktoré sú hlavným zdrojom znečisťovania životného prostredia a morí by mohli okrem iného zahŕňať zlepšenie infraštruktúry a postupov pri nakladaní s odpadom, hospodárske nástroje a kampane na zvyšovanie informovanosti. Pri zvažovaní opatrenia s obmedzujúcimi účinkami na obchodovanie v rámci Únie by členské štáty mali byť schopné preukázať, že dané opatrenie je primerané na dosiahnutie cieľa predchádzania a znižovania znečisťovania životného prostredia a morí, že neprekračuje nevyhnutný rámec na dosiahnutie tohto cieľa, a že nie je prostriedkom svojvoľnej diskriminácie alebo skrytého obmedzovania obchodu medzi členskými štátmi.
- (34) Boj proti znečisteniu odpadom by mal byť spoločným úsilím príslušných orgánov, výrobcov a spotrebiteľov. Spotrebiteľia by sa mali nabádať k zmene správania aj prostredníctvom vzdelávania a zvyšovania informovanosti, pričom výrobcovia by mali presadzovať udržateľné používanie svojich výrobkov a vhodné nakladanie s nimi po skončení ich životnosti.
- (35) Odpad v morskom prostredí predstavuje osobitne naliehavý problém a členské štáty by mali prijať opatrenia na zastavenie jeho vzniku v Únii, a tak prispievať k cieľu programu trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030, ktorý Valné zhromaždenie OSN prijalo 25. septembra 2015 na zabránenie a výrazné obmedzenie znečisťovania morí každého druhu do roku 2025, najmä z činností na pevnine vrátane morského odpadu a znečistenia živinami. Keďže morský odpad, najmä plastový odpad, pochádza vo veľkom rozsahu z činností na pevnine v dôsledku zlého nakladania s tuhým odpadom a zaoštvajúcej infraštruktúry, znečisťovania zo strany občanov a nedostatočnej verejnej informovanosti, mali by sa v rámci programov predchádzania vzniku odpadu a programov odpadového hospodárstva zaviesť osobitné opatrenia. Uvedené opatrenia by mali prispieť k dosiahnutiu „dobrého environmentálneho stavu“ morského prostredia do roku 2020, ako sa uvádza v smernici Európskeho parlamentu a Rady

2008/56/ES ⁽¹⁾. V súlade s uvedenou smernicou sa od členských štátov požaduje, aby zaviedli osobitné stratégie a opatrenia a aktualizovali ich každých šesť rokov. Takisto sa od nich, počnúc rokom 2018, požaduje pravidelné podávanie správ o dosiahnutom pokroku, s cieľom udržať alebo dosiahnuť dobrý environmentálny stav. Opatrenia v smernici 2008/98/ES na riešenie problému znečistenia odpadom by preto mali byť koordinované s opatreniami požadovanými podľa smernice 2008/56/ES a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽²⁾.

- (36) Určité suroviny majú veľký význam pre hospodárstvo Únie, pričom zároveň existuje značné riziko nedostatku zásobovania týmito surovinami. S cieľom zaistiť bezpečnosť dodávok týchto surovín a v súlade s iniciatívou v oblasti surovín ustanovenou Komisiou v jej oznámení zo 4. novembra 2008 o Iniciatíve v oblasti surovín – zabezpečovanie našich nevyhnutných potrieb pre rast a zamestnanosť v Európe, ako aj s cieľmi európskeho inovačného partnerstva v oblasti surovín by mali členské štáty prijať opatrenia zamerané na podporu opätovného použitia výrobkov, ktoré predstavujú hlavné zdroje kritických surovín, aby sa zabránilo znehodnoteniu týchto surovín na odpad. Komisia zostavila v tomto kontexte zoznam takýchto surovín pre Úniu v jej oznámení z 13. septembra 2017 o zozname surovín kritických pre EÚ z roku 2017 a tento zoznam pravidelne prehodnocuje.
- (37) Na ďalšiu podporu účinného vykonávania iniciatívy v oblasti surovín by členské štáty mali prijať opatrenia zamerané na dosiahnutie čo najlepšieho nakladania s odpadom obsahujúcim značné množstvo kritických surovín, pričom zohľadnia hospodársku a technickú uskutočniteľnosť, ako aj prínos pre životné prostredie a zdravie. Do svojich programov odpadového hospodárstva by mali zahrnúť vhodné opatrenia na vnútroštátnej úrovni týkajúce sa zberu, triedenia a zhodnocovania odpadu obsahujúceho významné množstvá týchto surovín. Tieto opatrenia by sa do programov odpadového hospodárstva mali zahrnúť pri ich prvej aktualizácii po tom, ako táto smernica nadobudne účinnosť. Komisia by mala poskytnúť informácie o relevantných skupinách výrobkov a prúdoch odpadu na úrovni Únie. Poskytnutím týchto informácií sa však nevyklucuje možnosť, aby členské štáty prijali opatrenia vzhľadom na iné suroviny, ktoré považujú za dôležité pre národné hospodárstvo.
- (38) Keď sa z výrobkov, materiálov a látok stane odpad, v dôsledku prítomnosti nebezpečných látok sa môže stať, že nebudú vhodné na recykláciu alebo získavanie vysoko kvalitných druhotných surovín. Preto je v súlade so 7. environmentálnym akčným programom, v ktorom sa vyzýva na vytvorenie cyklov netoxických materiálov, nevyhnutné podporovať opatrenia na zníženie obsahu nebezpečných látok v materiáloch a výrobkoch vrátane recyklovaných materiálov a zabezpečiť počas celého životného cyklu výrobkov a materiálov dostatočné informovanie o prítomnosti nebezpečných látok, najmä látok vzbudzujúcich veľmi veľké obavy. Na dosiahnutie týchto cieľov je nevyhnutné, aby sa zlepšila jednotnosť právnych predpisov Únie v oblasti odpadu, chemických látok a výrobkov a aby sa Európskej chemickej agentúre priznala taká úloha, vďaka ktorej by dokázala zabezpečiť, že informácie o prítomnosti látok vzbudzujúcich veľmi veľké obavy budú k dispozícii počas celého životného cyklu výrobkov a materiálov vrátane fázy odpadu.
- (39) Zlepšenie využívania zdrojov by mohlo priniesť významné čisté úspory pre podniky, verejné orgány a spotrebiteľov v Únii a súčasne znížiť celkové ročné množstvo emisií skleníkových plynov. Komisia by mala preto do konca roka 2018 navrhnuť hlavný ukazovateľ a súbor čiastkových ukazovateľov týkajúcich sa efektívneho využívania zdrojov s cieľom monitorovať pokrok smerom k dosiahnutiu cieľa zvýšenia efektívneho využívania zdrojov na úrovni Únie.
- (40) Podpora udržateľného biohospodárstva môže prispievať ku zníženiu závislosti Únie na dovážaných surovinách. Biologické recyklovateľné výrobky a kompostovateľné biologicky rozložiteľné výrobky by mohli preto predstavovať príležitosť na stimulovanie ďalšieho výskumu a inovácií a nahradiť fosílné palivové suroviny obnoviteľnými zdrojmi.
- (41) S cieľom vyhnúť sa spracovaniu odpadu, ktorým sa čerpajú zdroje z nižších úrovní hierarchie odpadového hospodárstva, zvýšiť mieru prípravy na opätovné použitie a mieru recyklácie, umožniť vysoko kvalitnú recykláciu a podporiť využívanie kvalitných druhotných surovín by členské štáty mali zabezpečiť lepšie plnenie povinnosti vykonávať triedený zber, ako je stanovené v článku 10 ods. 2 a článku 11 ods. 1 smernice 2008/98/ES vrátane povinnosti zriadiť triedený zber aspoň pre papier, kov, plasty a sklo, ktorú si členské štáty mali splniť do roku

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES zo 17. júna 2008, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva v oblasti morskej environmentálnej politiky (rámcová smernica o morskej stratégii)(Ú. v. EÚ L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1).

2015, a mali by zaviesť triedený zber biologického odpadu, nebezpečného odpadu, ktorý vzniká v domácnostiach, a textilného odpadu. Tam, kde je to vhodné, by mal nebezpečný biologický odpad a odpad z obalov obsahujúcich nebezpečné látky podliehať osobitným požiadavkám na zber.

- (42) Triedený zber by sa mohol dosiahnuť prostredníctvom podomového zberu a systémov prijímania alebo iných mechanizmov zberu. Hoci v rámci povinnosti uskutočňovať triedený zber odpadu sa vyžaduje, aby sa odpad skladoval oddelene podľa druhu a charakteru, malo by byť možné zbierať určité druhy odpadu spoločne za predpokladu, že to nebráni vysokokvalitnej recyklácii alebo iným typom zhodnocovania odpadu v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva. Členským štátom by sa tiež malo umožniť odchýliť sa od všeobecnej povinnosti vykonávať triedený zber odpadu v ďalších náležite odôvodnených prípadoch, napríklad ak by mal triedený zber osobitných prúdov odpadu v odľahlých a riedko osídlených oblastiach negatívne vplyvy na životné prostredie, ktoré prevažujú nad jeho celkovým environmentálnym prínosom, alebo by spôsoboval neprimerané ekonomické náklady. Pri posudzovaní každého prípadu, v ktorom by ekonomické náklady mohli byť neprimerané, by členské štáty mali zohľadňovať celkové hospodárske prínosy triedeného zberu, a to aj z hľadiska zabránenia priamym nákladom a nákladom spojeným s nepriaznivými vplyvmi na životné prostredie a zdravie súvisiacim so zberom a spracovaním zmiešaného odpadu, príjmov z predaja druhotných surovín a možnosti rozvíjať trhy s týmito materiálmi, ako aj z hľadiska príspevkov od pôvodcov odpadu a výrobcov výrobkov, ktorými by sa mohla ďalej zlepšiť nákladová efektívnosť systémov odpadového hospodárstva.
- (43) Ciele pre prípravu na opätovné použitie a recykláciu komunálneho odpadu by sa mali zvýšiť, aby sa dosiahli výrazné environmentálne, hospodárske a sociálne výhody a aby sa urýchlil prechod na obehové hospodárstvo.
- (44) Prostredníctvom postupného zvyšovania existujúcich cieľov týkajúcich sa prípravy na opätovné použitie a recyklácie komunálneho odpadu by sa mala zabezpečiť účinná príprava na opätovné použitie alebo recyklácia hospodársky významných odpadových materiálov a zároveň by sa mala zabezpečiť vysoká úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, a návrat hospodársky cenných materiálov z odpadu naspäť do európskeho hospodárstva, a teda pokrok pri plnení iniciatívy v oblasti surovín a vytváraní obehového hospodárstva.
- (45) Medzi členskými štátmi existujú veľké rozdiely vo výkonnosti pri nakladaní s odpadom, najmä pokiaľ ide o recykláciu komunálneho odpadu. S cieľom zohľadniť tieto rozdiely by sa tým členským štátom, ktoré podľa údajov nahlásených v spoločnom dotazníku OECD a podľa Eurostatu v roku 2013 pripravili na opätovné použitie a recyklovali menej než 20 % svojho komunálneho odpadu alebo skládkovali viac ako 60 % svojho komunálneho odpadu, mala poskytnúť možnosť rozhodnúť o predĺžení termínu na dosiahnutie cieľov týkajúcich sa prípravy na opätovné použitie a recyklácie stanovených na roky 2025, 2030 a 2035. Na základe ročných mier pokroku, ktoré sa v členských štátoch zaznamenali za uplynulých 15 rokov, predmetné členské štáty by museli na dosiahnutie daných cieľov zvýšiť svoju kapacitu recyklácie na úrovne, ktoré by výrazne presahovali ich priemery v minulosti. V záujme zabezpečenia neustáleho pokroku pri dosahovaní cieľov a včasného vyriešenia nedostatkov vo vykonávaní právnych predpisov by členské štáty, ktorým sa poskytuje dodatočný čas, mali spĺňať priebežné ciele a vytyčiť si na základe podrobných kritérií plán vykonávania.
- (46) Na zabezpečenie spoľahlivosti údajov je dôležité stanoviť presnejšie pravidlá, podľa ktorých by mali členské štáty podávať správy o tom, čo sa v skutočnosti recykluje a pripravuje na opätovné použitie a čo možno pripočítať k dosahovaniu cieľov. Výpočet cieľov recyklácie by mal vychádzať z hmotnosti komunálneho odpadu, ktorý sa recykluje. Platí všeobecné pravidlo, že vázenie komunálneho odpadu, ktorý sa počíta ako zrecyklovaný, by malo prebiehať na jeho vstupe do recyklácie. Členským štátom by sa však v záujme obmedzenia administratívnej záťaže malo za predpokladu splnenia prísnych podmienok a odchylne od všeobecného pravidla povoliť určovať váhu recyklovaného komunálneho odpadu na základe merania výstupov každého procesu triedenia. Straty na materiáli, ku ktorým došlo pred vstupom do recyklácie, napríklad v dôsledku triedenia alebo iných predbežných činností, by nemali byť zahrnuté do množstva odpadu nahláseného ako zrecyklovaný. Tieto straty je možné stanoviť prostredníctvom elektronických registrov, technickej špecifikácie, podrobných pravidiel pre výpočet priemernej stratovosti pre jednotlivé prúdy odpadu alebo iných rovnocenných opatrení. Členské štáty by mali o takýchto opatreniach informovať v správach o kontrole kvality spolu s údajmi o recyklácii odpadu, ktoré oznamujú Komisii. Priemerná

stratovosť by sa podľa možnosti mala stanoviť na úrovni jednotlivých zariadení na triedenie a mala by byť prepojená na rôzne druhy odpadu, rôzne zdroje (ako je napríklad domácnosť alebo obchod), rôzne systémy zberu a rôzne druhy triedenia. Priemerná stratovosť by sa mala používať len v prípadoch, keď nie sú k dispozícii žiadne iné spoľahlivé údaje, najmä v kontexte prepravy a vývozu odpadu. Straty hmotnosti materiálov alebo látok v dôsledku fyzikálnych alebo chemických zmien spojených s recykláciou, v rámci ktorej sa odpadové materiály skutočne opätovne spracúva na výrobky, materiály alebo látky, by sa nemali odpočítavať od hmotnosti odpadu, ktorý sa nahlasuje ako recyklovaný.

- (47) Zosúladením vymedzení pojmov uvedených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES⁽¹⁾, smernici 2000/53/ES, smernici 2006/66/ES, smernici 2008/98/ES a smernici 2012/19/EÚ sa ustanovenie článku 6 smernice 2008/98/ES o posudzovaní odpadu, ktorý prestáva byť odpadom, na účely cieľov zhodnocovania a recyklácie stanovených v uvedených smerniciach stáva nadbytočným. Materiály, ktoré prestali byť odpadom prostredníctvom zhodnotenia alebo recyklácie, sa majú započítavať na dosiahnutie príslušných cieľov zhodnocovania alebo recyklácie stanovených v uvedených smerniciach v súlade s príslušnými metódami výpočtu. Ak odpadové materiály prestávajú byť odpadom v dôsledku prípravnej činnosti ešte pred tým, ako sa skutočne opätovne spracujú, takéto materiály možno považovať za recyklované, ak sú určené na ďalšie opätovné spracovanie na výrobky, materiály alebo látky určené na pôvodný účel alebo na iné účely. Materiály stavu konca odpadu, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo iné prostriedky výroby energie, ktorá sú spätne zasypané alebo zneškodnené, alebo ktoré sa majú použiť v rámci akejkoľvek činnosti, ktorá má rovnaký cieľ ako zhodnocovanie odpadu, ktoré nie je prípravou na opätovné použitie a recykláciou, by sa nemali započítavať do dosahovania cieľov v oblasti recyklácie.
- (48) Ak sa výpočet miery recyklácie uplatňuje na aeróbne alebo anaeróbne spracovanie biologicky rozložiteľného odpadu, množstvo odpadu, ktorý sa aeróbne alebo anaeróbne spracuje, možno započítavať ako recyklovaný odpad, ak v dôsledku takéhoto spracovania vzniká výstup, ktorý sa má použiť ako recyklovaný výrobok, materiál alebo látka. Zatiaľ čo výstupom z takéhoto spracovania je najčastejšie kompost alebo digestát, zohľadniť by sa mohol aj iný výstup za predpokladu, že obsahuje porovnateľné množstvo recyklovaného obsahu vo vzťahu k množstvu spracovaného biologicky rozložiteľného odpadu. V iných prípadoch a v súlade s vymedzením recyklácie by sa opätovné spracovanie biologicky rozložiteľného odpadu na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo iné prostriedky výroby energie, ktoré sa zneškodňujú alebo ktoré sa majú použiť v rámci akejkoľvek činnosti, ktorá má rovnaký cieľ ako zhodnocovanie odpadu, ktoré nie je prípravou na opätovné použitie a recykláciou, nemalo započítavať do dosahovania cieľov v oblasti recyklácie.
- (49) Členské štáty by na účely výpočtu, či sa podarilo dosiahnuť ciele prípravy na opätovné použitie a recyklácie, mali mať možnosť zohľadniť recykláciu kovov, ktoré sa rozdeľujú po spaľovaní komunálneho odpadu. Komisia by v záujme zabezpečenia jednotnosti výpočtu týchto údajov mala prijať podrobné pravidlá týkajúce sa kritérií kvality recyklovaných kovov a výpočtu, overovania a nahlasovania údajov.
- (50) V prípade vývozu odpadu z Únie na prípravu na opätovné použitie alebo recykláciu by mali členské štáty efektívne využívať kontrolné právomoci stanovené v článku 50 ods. 4c nariadenia (ES) č. 1013/2006 a požadovať listinné dôkazy potvrdzujúce, že dodávka je určená na zhodnocovacie činnosti, ktoré sú v súlade s článkom 49 uvedeného nariadenia, a bude s ňou teda naložené environmentálne vhodným spôsobom v zariadení prevádzkovanom v súlade s normami ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, ktoré sú vo všeobecnosti rovnocenné s normami ustanovenými v právnych predpisoch Únie. Pri plnení tejto úlohy by členské štáty mohli spolupracovať s ostatnými príslušnými aktérmi, ako sú príslušné orgány v cieľovej krajine, orgány tretích strán určené na nezávislé overovanie alebo organizácie vykonávajúce povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov v mene výrobcov výrobcov zriadené v rámci systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov, ktoré by mohli vykonávať fyzické a iné kontroly zariadení v tretích krajinách. Členské štáty by mali v správe o kontrole kvality, ktorá sprevádza údaje o dosahovaní cieľov, informovať o opatreniach na splnenie povinnosti zaručiť, aby sa s odpadom vyvázaným z Únie nakladalo vo všeobecnosti za podmienok rovnocenných s podmienkami, aké sa požadujú v príslušných právnych predpisoch Únie v oblasti životného prostredia.
- (51) S cieľom zabezpečiť lepšie, včasnejšie a jednotnejšie vykonávanie tejto smernice a predvídať problémy, ktoré by pri vykonávaní mohli nastať, mal by sa zaviesť systém správ včasného varovania, pomocou ktorého sa ešte pred uplynutím lehôt na splnenie cieľov odhalia nedostatky a umožní sa prijatie potrebných opatrení.
- (52) V prípade priemyselného odpadu, určitých častí komerčného odpadu a ťažobného odpadu ide z hľadiska zloženia a objemu o mimoriadne rôznorodý odpad, ktorý má odlišný charakter v závislosti od hospodárskej štruktúry členského štátu, štruktúry daného priemyselného alebo obchodného odvetvia, v ktorom odpad vzniká, a hustoty priemyslu či obchodu v danej zemepisnej oblasti. Pre väčšinu priemyselného a ťažobného odpadu sa teda za

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES z 20. decembra 1994 o obaloch a odpadoch z obalov (Ú. v. ES L 365, 31.12.1994, s. 10).

vhodné riešenie považuje priemyselne orientovaná koncepcia s použitím referenčných dokumentov o najlepších dostupných technikách a podobných nástrojov na riešenie konkrétnych otázok týkajúcich sa nakladania s daným druhom odpadu. Na odpady z priemyselných alebo komerčných obalov by sa však naďalej mali vzťahovať požiadavky smerníc 96/42/ES a 2008/98/ES vrátane ich príslušných vylepšení. S cieľom preskúmať ďalšie možnosti na zvýšenie miery prípravy na opätovné použitie a recyklácie komerčného odpadu, priemyselného odpadu, ktorý nie je nebezpečný, a iných kľúčových prúdov odpadu by Komisia mala zvážiť stanovenie cieľov pre tieto prúdy odpadu.

- (53) S cieľom zabezpečiť, aby sa ciele stanovené v právnych predpisoch Únie o odpade plnili aj naďalej, je dôležité, aby Komisia preskúmala činnosti zneškodňovania odpadu uvedené v prílohe I k smernici 2008/98/ES. Uvedené preskúmanie by sa malo vykonať s ohľadom na článok 13 uvedenej smernice s prihliadnutím na relevantné informácie, ako napríklad vývoj na medzinárodnej úrovni, najmä v súvislosti s Bazilejským dohovorom z 22. marca 1989 o riadení pohybov nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní⁽¹⁾.
- (54) Nebezpečný odpad, ktorý vznikol v domácnostiach, ako je napríklad nebezpečný odpad z farieb, lakov, rozpúšťadiel alebo čistiacich prostriedkov, by sa mal takisto zbierať oddelene, aby sa zabránilo kontaminácii komunálneho odpadu nebezpečnými zložkami odpadu, ktoré by mohli znížiť kvalitu recyklácie, a malo by sa zabezpečiť environmentálne šetrné nakladanie s týmto nebezpečným odpadom. V tejto súvislosti už platia osobitné povinnosti týkajúce sa zberu odpadu z elektrických a elektronických zariadení a odpadu z batérií a akumulátorov, ktorý vznikol v domácnostiach.
- (55) Triedený zber odpadových olejov a zabránenie ich zmiešaniu s inými druhmi odpadu alebo látkami má zásadný význam pre zabezpečenie toho, aby sa pri ich spracovaní dosiahol čo najlepší celkový environmentálny výsledok. Pri spracovaní odpadových olejov by sa mala uprednostniť regenerácia alebo alternatívne iné recyklačné činnosti, ktorými sa dosiahne rovnocenný alebo lepší celkový environmentálny výsledok než regeneráciou. S cieľom ďalej zlepšiť nakladanie s odpadovými olejmi by Komisia mala zvážiť a v prípade potreby navrhnúť opatrenia na zlepšenie spracovania odpadových olejov vrátane kvantitatívnych cieľov pre ich regeneráciu. Počas uvedeného preskúmania by sa mala venovať pozornosť možnosti spracovania týkajúcej sa regenerácie odpadových olejov, ako aj kvalite a konečnému použitiu regenerovaných a recyklovaných výrobkov.
- (56) S cieľom zabrániť spracovaniu odpadov, ktoré blokuje zdroje na nižších úrovniach hierarchie odpadového hospodárstva, umožniť vysokú kvalitu recyklácie a podporiť využívanie kvalitných druhotných surovín by členské štáty mali zabezpečiť, aby sa biologický odpad zbieral oddelene a recykloval sa takým spôsobom, ktorý je v súlade s vysokou úrovňou ochrany životného prostredia a ktorého výstupy spĺňajú príslušné normy vysokej kvality.
- (57) V tejto smernici sa stanovujú dlhodobé ciele odpadového hospodárstva Únie a hospodárskym subjektom a členským štátom sa ňou vytyčuje jasné zameranie investícií potrebných na dosiahnutie uvedených cieľov. V rámci rozvoja vnútroštátnych programov odpadového hospodárstva a plánovania investícií do jeho infraštruktúry by mali členské štáty posúdiť a zohľadniť potrebné investície a ďalšie finančné prostriedky, a to aj pre miestne orgány. Uvedené posúdenie by malo byť súčasťou programu odpadového hospodárstva alebo iných strategických dokumentov. V tejto súvislosti by mali členské štáty riadne využívať investície vrátane fondov Únie a uprednostňovať predchádzanie vzniku vrátane opätovného použitia, prípravu na opätovné použitie a recykláciu v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva. Komisia by mala pomáhať príslušným orgánom pri vytváraní účinného finančného rámca, v prípade potreby aj prostredníctvom využívania fondov Únie, pri vykonávaní požiadaviek tejto smernice v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva a pri podpore inovácií v oblasti technológií a nakladania s odpadom.
- (58) Správne nakladanie s nebezpečným odpadom predstavuje v Únii stále problém a údaje o jeho spracovaní čiastočne chýbajú. Preto je potrebné vytvoriť elektronické registre nebezpečného odpadu v členských štátoch, a tak posilniť mechanizmy evidencie záznamov a vysledovateľnosti. Elektronický zber údajov by sa mal v prípade potreby rozšíriť aj na ďalšie druhy odpadu s cieľom zjednodušiť podnikom a úradom evidenciu záznamov a zlepšiť monitorovanie tokov odpadu v Únii.
- (59) Správy o vykonávaní, ktoré členské štáty vypracúvajú každé tri roky, sa neosvedčili ako účinný nástroj na overenie súladu alebo zabezpečenie správneho vykonávania, pričom navyše spôsobujú zbytočnú administratívnu záťaž. Preto je vhodné zrušiť ustanovenia, ktorými sa členským štátom ukladá povinnosť vypracúvať takéto správy. Monitorovanie súladu by namiesto nich malo byť založené výlučne na údajoch, ktoré členské štáty každoročne nahlasujú Komisii.

(1) Ú. v. ES L 39, 16.2.1993, s. 3.

- (60) Údaje, ktoré členské štáty nahlasujú, majú pre Komisiu kľúčový význam z hľadiska posúdenia, či členské štáty dodržiavajú právne predpisy Únie o odpade. Mala by sa zlepšiť kvalita, spoľahlivosť a porovnateľnosť údajov a na tento účel by sa malo vytvoriť jedno vstupné miesto pre všetky údaje o odpade, mali by sa vypustiť zastarané požiadavky na podávanie správ, malo by sa stanoviť referenčné porovnanie vnútroštátnych metodík podávania správ a mala by sa zaviesť správa o kontrole kvality údajov. Preto by členské štáty mali používať pri vypracúvaní správ o dosahovaní cieľov stanovených v právnych predpisoch Únie o odpade najnovšie pravidlá vypracované Komisiou a metodiky vypracované príslušnými vnútroštátnymi orgánmi zodpovednými za vykonávanie tejto smernice.
- (61) Na uľahčenie správneho výkladu a vykonávania požiadaviek stanovených v smernici 2008/98/ES je vhodné vypracovať a pravidelne preskúmať usmernenia týkajúce sa týchto požiadaviek a zabezpečiť výmenu informácií a najlepších postupov medzi členskými štátmi o praktickom vykonávaní a presadzovaní týchto požiadaviek. Takéto usmernenia a výmena informácií a najlepších postupov by v praxi okrem iného mali uľahčiť spoločné chápanie a uplatňovanie vymedzenia pojmu „odpad“ vrátane pojmu „zbavenie sa látky alebo veci“ a mali by zohľadňovať modely obehového hospodárstva, v ktorých sa napríklad látka alebo vec presunie od jedného držiteľa k druhému bez úmyslu zbaviť sa jej.
- (62) S cieľom doplniť alebo zmeniť smernicu 2008/98/ES by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o článok 7 ods. 1, článok 9 ods. 8, článok 11a ods. 10, článok 27 ods. 1, článok 27 ods. 4 a článok 38 ods. 2 a 3 uvedenej smernice v znení tejto smernice. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽¹⁾. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (63) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania smernice 2008/98/ES by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci vo vzťahu k článku 5 ods. 2, článku 6 ods. 2, článku 8 ods. 5, článku 9 ods. 7, článku 11a ods. 9, článku 33 ods. 2, článku 35 ods. 5 a článku 37 ods. 7 uvedenej smernice v znení tejto smernice. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽²⁾.
- (64) Keďže ciele tejto smernice, a to zlepšiť nakladanie s odpadom v Únii, a tak prispieť k ochrane, zachovaniu a zlepšeniu kvality životného prostredia, stavu oceánov a bezpečnosti morských plodov prostredníctvom zníženia objemu morského odpadu, a k rozvážnemu a racionálnemu využívaniu prírodných zdrojov v celej Únii nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu a dôsledkov opatrení ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (65) Smernica 2008/98/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (66) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch⁽³⁾ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (67) Táto smernica bola prijatá s prihliadnutím na záväzky stanovené v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva a mala by sa vykonávať a uplatňovať v súlade s usmernením uvedeným v danej dohode,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny

Smernica 2008/98/ES sa mení takto:

1. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

Táto smernica ustanovuje opatrenia na ochranu životného prostredia a zdravia ľudí predchádzaním alebo znižovaním vzniku odpadu, nepriaznivých vplyvov vzniku odpadu a nakladania s ním a znižovaním celkových vplyvov využívania zdrojov a zvyšovaním efektívnosti takéhoto využívania, ktoré sú kľúčové na prechod na obehové hospodárstvo a na zaručenie dlhodobej konkurencieschopnosti Únie.“

2. V článku 2 sa v odseku 2 dopĺňa toto písmeno:

„e) látky, ktoré sú určené na použitie ako krmne suroviny, ako sa vymedzujú v článku 3 ods. 2 písm. g) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 (*), a ktoré nepozostávajú z vedľajších živočíšnych produktov ani ich neobsahujú.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 z 13. júla 2009 o uvádzaní krmív na trh a ich používaní, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a ktorým sa zrušujú smernica Rady 79/373/EHS, smernica Komisie 80/511/EHS, smernice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutie Komisie 2004/217/ES (Ú. v. EÚ L 229, 1.9.2009, s. 1).“

3. Článok 3 sa mení takto:

a) Vkladajú sa tieto body:

„2a. „odpad, ktorý nie je nebezpečný“ je odpad, na ktorý sa nevzťahuje bod 2;

2b. „komunálny odpad“ je:

- a) zmesový odpad a oddelene vyzbieraný odpad z domácností vrátane papiera a lepenky, skla, kovov, plastov, biologického odpadu, dreva, textílií, obalov, odpadu z elektrických a elektronických zariadení, použitých batérií a akumulátorov a objemného odpadu vrátane matracov a nábytku;
- b) zmesový odpad a oddelene vyzbieraný odpad z iných zdrojov, ak je takýto odpad svojím charakterom a zložením podobný odpadu z domácností.

Komunálny odpad nezahŕňa odpad z výroby, poľnohospodárstva, lesného hospodárstva, rybárstva, septikov a kanalizačnej siete a čistiarní vrátane čistiarenského kalu, starých vozidiel alebo stavebného a demolačného odpadu.

Týmto vymedzením nie je dotknuté rozdelenie zodpovednosti za nakladanie s odpadom medzi verejnými a súkromnými subjektmi;

2c. „stavebný a demolačný odpad“ je odpad vznikajúci stavebnými a demolačnými činnosťami;“;

b) bod 4 sa nahrádza takto:

„4. „biologický odpad“ je biologicky rozložiteľný odpad zo záhrad a parkov, potravinový a kuchynský odpad z domácností, kancelárií, reštaurácií, veľkoobchodu, jedální, stravovacích a maloobchodných zariadení a porovnateľný odpad z potravinárskych závodov;“;

c) vkladá sa tento bod:

„4a. „potravínový odpad“ sú všetky potraviny vymedzené v článku 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (*), ktoré sa stali odpadom;

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).“;

d) bod 9 sa nahrádza takto:

„9. „nakladanie s odpadom“ je zber, preprava, zhodnocovanie (vrátane triedenia) a zneškodňovanie odpadu vrátane dohľadu nad takýmito činnosťami a nasledujúcej starostlivosti o miesta zneškodňovania a zahŕňa konanie obchodníka alebo sprostredkovateľa“;

e) v bode 12 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) obsah nebezpečných látok v materiáloch a výrobkoch“;

f) vkladá sa tento bod:

„15a. „materiálové zhodnocovanie“ je akákoľvek činnosť zhodnocovania okrem energetického zhodnocovania a opätovného spracovania na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo iné prostriedky výroby energie. Patrí sem okrem iného príprava na opätovné použitie, recyklácia a spätné zasypávanie“;

g) vkladá sa tento bod:

„17a. „spätné zasypávanie“ je akákoľvek činnosť zhodnocovania, pri ktorej sa vhodný odpad, ktorý nie je nebezpečný, používa na účely rekultivácie vo vyťažených oblastiach alebo na technické účely pri terénnych úpravách. Odpad používaný na spätné zasypávanie musí nahradiť neodpadové materiály, musí byť vhodný na uvedené účely a použitý iba v množstve, ktoré je nevyhnutné na dosiahnutie uvedených účelov“;

h) dopĺňa sa tento bod:

„21. „systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov“ je súbor opatrení prijatých členskými štátmi, ktorými zabezpečia, aby výrobcovia výrobkov mali finančnú alebo finančnú a organizačnú zodpovednosť za fázu životného cyklu výrobku týkajúcu sa nakladania s odpadom.“

4. V článku 4 sa dopĺňa tento odsek:

„3. Členské štáty využívajú hospodárske nástroje a ďalšie opatrenia na poskytovanie stimulov na uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva, ako sú napríklad tie, ktoré sú uvedené v prílohe IVa, alebo ďalšie vhodné nástroje a opatrenia.“

5. Článok 5 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa úvodná časť nahrádza takto:

„1. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby sa látka alebo vec, ktorá je výsledkom výrobného procesu, ktorého prvotným účelom nie je výroba danej látky alebo veci, nepovažovala za odpad, ale za vedľajší produkt v prípadoch, keď sú splnené tieto podmienky“;

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Komisia môže prijať vykonávacie akty s cieľom stanoviť podrobné kritériá jednotného uplatňovania podmienok stanovených v odseku 1 na konkrétne látky alebo veci.

Uvedené podrobné kritériá zabezpečia vysokú úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a uľahčia zmysluplné a racionálne využívanie prírodných zdrojov.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2 Pri prijímaní uvedených vykonávacích aktov musí Komisia vychádzať z najprísnejších a environmentálne ochranných kritérií, ktoré členské štáty prijali v súlade s odsekom 3 tohto článku, a pri vypracúvaní podrobných kritérií uprednostniť reprodukovateľné postupy priemyselnej symbiózy.“;

c) Dopĺňa sa tento odsek:

„3. Ak nie sú stanovené kritériá na úrovni Únie podľa odseku 2, členské štáty môžu stanoviť podrobné kritériá uplatňovania podmienok stanovených v odseku 1 na konkrétne látky alebo veci.

Členské štáty oznámia Komisii uvedené podrobné kritériá v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 (*) v prípadoch, v ktorých sa to v uvedenej smernici vyžaduje.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2015, s. 1).“

6. Článok 6 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa mení takto:

i) úvodná časť a písmeno a) sa nahrádzajú takto:

„1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby sa odpad, pri ktorom sa vykonala činnosť recyklácie alebo iného zhodnocovania, prestal považovať za odpad, ak spĺňa tieto podmienky:

a) látka alebo vec sa má použiť na špecifické účely;“;

ii) druhý pododsek sa vypúšťa;

b) Odseky 2, 3 a 4 sa nahrádzajú takto:

„2. Komisia monitoruje vývoj vnútroštátnych kritérií stavu konca odpadu v členských štátoch a na základe toho posudzuje potrebu vypracovať kritériá pre celú Úniu. Na tento účel a tam, kde je to vhodné, Komisia prijme vykonávacie akty s cieľom stanoviť podrobné kritériá jednotného uplatňovania podmienok stanovených v odseku 1 na určité druhy odpadu.

Uvedenými podrobnými kritériami sa zabezpečí vysoká úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a podporí sa zmysluplné a racionálne využívanie prírodných zdrojov. Musia zahŕňať:

a) povolený odpadový vstupný materiál pre činnosť zhodnocovania;

b) dovoľené postupy a techniky spracovania;

c) kvalitatívne kritériá pre materiály stavu konca odpadu, ktoré sú výsledkom činnosti zhodnocovania v súlade s uplatniteľnými normami pre výrobky vrátane limitných hodnôt pre znečisťujúce látky, ak je to nevyhnutné;

d) požiadavky na systémy riadenia s cieľom preukázať súlad s kritériami stavu konca odpadu vrátane požiadaviek na kontrolu kvality, vnútorné monitorovanie a certifikáciu, ak je to vhodné, a

e) požiadavku na vyhlásenie zhody.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2

Pri prijímaní uvedených vykonávacích aktov Komisia musí zohľadniť príslušné kritériá stanovené členskými štátmi v súlade s odsekom 3 a musí vychádzať z tých najprísnejších a environmentálne ochranných kritérií.

3. Ak nie sú stanovené kritériá na úrovni Únie podľa odseku 2, členské štáty môžu stanoviť podrobné kritériá uplatňovania podmienok stanovených v odseku 1 na určité druhy odpadu. Uvedené podrobné kritériá zohľadnia všetky prípadné nepriaznivé vplyvy látky alebo veci na životné prostredie a zdravie ľudí a musia spĺňať požiadavky stanovené v odseku 2 písm. a) až e).

Členské štáty oznámia uvedené kritériá Komisii v súlade so smernicou (EÚ) 2015/1535/ES v prípadoch, keď sa to v uvedenej smernici vyžaduje.

4. Ak nie sú stanovené kritériá na úrovni Únie podľa odseku 2 ani na vnútroštátnej úrovni podľa odseku 3, členský štát môže v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, že určitý odpad prestal byť odpadom, alebo prijať vhodné opatrenia na overenie, či určitý odpad prestal byť odpadom, a to na základe podmienok stanovených v odseku 1, a v prípade potreby zohľadniť požiadavky stanovené v odseku 2 písm. a) až e) a limitné hodnoty znečisťujúcich látok a všetky možné negatívne vplyvy na životné prostredie a zdravie ľudí. Takéto rozhodnutia v jednotlivých prípadoch nemusia byť v súlade so smernicou (EÚ) 2015/1535 oznámené Komisii.

Členské štáty môžu informácie o rozhodnutiach v jednotlivých prípadoch a o výsledkoch overovania príslušnými orgánmi sprístupniť verejnosti elektronickými prostriedkami.“;

c) Dopĺňa sa tento odsek:

„5. Fyzická alebo právnická osoba, ktorá:

a) prvýkrát použije materiál, ktorý prestal byť odpadom a nebol umiestnený na trh, alebo

b) umiestni materiál na trh prvýkrát po tom, ako prestal byť odpadom,

musí zabezpečiť, aby materiál spĺňal príslušné požiadavky podľa uplatniteľných právnych predpisov pre chemické látky a výrobky. Podmienky stanovené v odseku 1 musia byť splnené ešte pred tým, ako sa na materiál, ktorý prestal byť odpadom, začnú uplatňovať právne predpisy o chemických látkach a výrobkoch.“

7. Článok 7 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa prvá veta nahrádza takto:

„1. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 38a prijímať delegované akty s cieľom doplniť túto smernicu zavedením a preskúmaním zoznamu odpadov v súlade s odsekmi 2 a 3 tohto článku.“;

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členský štát môže považovať odpad za nebezpečný odpad, i keď sa na zozname odpadov neuvádza ako nebezpečný, ak má jednu alebo viaceré vlastnosti uvedené v prílohe III. Členský štát bezodkladne oznámi akékoľvek takéto prípady Komisii a poskytne jej všetky relevantné informácie. Na základe prijatých oznámení sa zoznam preskúma, aby sa rozhodlo o jeho úprave.“;

c) Odsek 5 sa vypúšťa.

8. Článok 8 sa mení takto:

a) V odseku 1 sa dopĺňajú tieto pododseky:

„Ak takéto opatrenia zahŕňajú zavedenie systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov, uplatňujú sa všeobecné minimálne požiadavky stanovené v článku 8a.

Členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že výrobcovia výrobkov, ktorí z vlastnej vôle prevezmú finančnú alebo finančnú a organizačnú zodpovednosť za fázu životného cyklu výrobku týkajúcu sa nakladania s odpadom, by mali uplatňovať niektoré alebo všetky všeobecné minimálne požiadavky stanovené v článku 8a.“;

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členské štáty môžu prijať vhodné opatrenia na podporu dizajnu výrobkov a zložiek výrobkov, ktorými sa zníži ich environmentálny vplyv a vznik odpadu počas výroby a nasledujúceho používania výrobkov a zabezpečí sa, že zhodnocovanie a zneškodňovanie výrobkov, ktoré sa stali odpadom, sa uskutočňuje v súlade s článkami 4 a 13.

Takéto opatrenia môžu okrem iného slúžiť na podporu vývoja, výroby a uvádzania na trh výrobkov a zložiek výrobkov, ktoré sú vhodné na viacnásobné použitie, obsahujú recyklované materiály, sú trvanlivé z technického hľadiska a ľahko opraviteľné a ktoré sú po tom, ako sa stanú odpadom, vhodné na prípravu na opätovné použitie a recykláciu s cieľom umožniť správne uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva. V opatreniach sa musí zohľadňovať vplyv výrobkov počas celého ich životného cyklu, hierarchia odpadového hospodárstva, a tam, kde je to vhodné, potenciál viacnásobnej recyklácie.“;

c) Dopĺňa sa tento odsek:

„5. Komisia organizuje výmenu informácií medzi členskými štátmi a aktérmi zapojenými do systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov o praktickom vykonávaní všeobecných minimálnych požiadaviek stanovených v článku 8a. Patrí sem, okrem iného, výmena informácií o najlepších postupoch na zabezpečenie primeraného riadenia, cezhraničnej spolupráce týkajúcej sa systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov a hladkého fungovania vnútorného trhu, o organizačných prvkoch a monitorovaní organizácií vykonávajúcich povinnosti rozšírenej zodpovednosti výrobcov v mene výrobcov výrobkov, o úprave finančných príspevkov, o výbere prevádzkovateľov odpadového hospodárstva a o predchádzaní znečisťovania odpadom. Komisia uverejní výsledky výmeny informácií a môže poskytnúť usmernenia týkajúce sa týchto a ďalších podstatných prvkov.

Komisia po konzultácii s členskými štátmi zverejní usmernenia pre oblasť cezhraničnej spolupráce týkajúcej sa systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov a pre úpravu finančných príspevkov uvedených v článku 8a ods. 4 písm. b).

Tam, kde je to potrebné, môže Komisia, aby sa predišlo narušeniu vnútorného trhu, prijať vykonávacie akty s cieľom stanoviť kritériá jednotného uplatňovania článku 8a ods. 4 písm. b) ale bez toho, aby presne určila výšku príspevkov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2“

9. Vkladá sa tento článok:

„Článok 8a

Všeobecné minimálne požiadavky na systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov

1. Ak sú zriadené systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov v súlade s článkom 8 ods. 1, ako aj podľa iných právnych predpisov Únie, členské štáty:

- a) jednoznačne vymedzia úlohy a zodpovednosť všetkých relevantných zapojených aktérov vrátane výrobcov výrobkov, ktorí umiestňujú výrobky na trh v členskom štáte, organizácií vykonávajúcich povinnosti rozšírenej zodpovednosti výrobcov v ich mene, súkromných alebo verejných subjektov pôsobiacich v oblasti nakladania s odpadom, miestnych orgánov a v prípade potreby aj prevádzkovateľov odpadového hospodárstva a prípravy na opätovné použitie a sociálnych podnikov;
- b) v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva stanovujú ciele v oblasti odpadového hospodárstva zamerané na dosiahnutie aspoň kvantitatívnych cieľov relevantných pre systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov, ako sa stanovuje v tejto smernici, smerniciach 94/62/ES, 2000/53/ES a 2006/66/ES a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ (*), a stanovujú ďalšie kvantitatívne a/alebo kvalitatívne ciele, ktoré sú považované za relevantné pre systém rozšírenej zodpovednosti výrobcov;
- c) zabezpečia zavedenie systému podávania správ s cieľom zhromažďovať údaje o výrobkoch umiestnených na trh členského štátu výrobcami výrobkov, na ktorých sa vzťahuje rozšírená zodpovednosť výrobcov, a údaje o zbere a spracovaní odpadu z uvedených výrobkov a v prípade potreby špecifikujú toky odpadových materiálov, ako aj ostatné údaje relevantné na účely písmena b);
- d) zabezpečia rovnaké zaobchádzanie s výrobcami výrobkov bez ohľadu na ich pôvod alebo veľkosť a bez neúmerne vysokého regulačného zaťaženia výrobcov malých množstiev výrobkov vrátane malých a stredných podnikov.

2. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby držiteľia odpadu, na ktorých sú zamerané systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov zriadené podľa článku 8 ods. 1, boli informovaní o opatreniach na predchádzanie vzniku odpadu, strediskách pre opätovné použitie a prípravu na opätovné použitie, o systémoch spätného zberu a zberu odpadu a o predchádzaní znečisťovania odpadom. Členské štáty takisto prijímajú opatrenia na vytvorenie stimulov pre držiteľov odpadu, aby prevzali svoju zodpovednosť a odovzdávali svoj odpad do zavedených systémov triedeného zberu, predovšetkým, vo vhodných prípadoch, v podobe ekonomických stimulov alebo predpisov.

3. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby výrobca výrobkov alebo organizácia vykonávajúca povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov v mene výrobcov výrobkov:

- a) mali jasne vymedzený rozsah pôsobnosti vzhľadom na zemepisné územie, výrobky a materiály bez obmedzenia týchto oblastí len na tie, v ktorých je zber a nakladanie s odpadom najviac ziskové;
- b) poskytovali primeranú dostupnosť systémov zberu odpadu v rámci oblastí uvedených v písmene a);

- c) mali nevyhnutné finančné prostriedky alebo finančné a organizačné prostriedky potrebné na plnenie svojich povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov;
- d) zaviedli primeraný mechanizmus vnútornej kontroly, podporovaný v prípade potreby pravidelnými nezávislými auditmi na posúdenie:
- i) svojho finančného riadenia vrátane dodržiavania požiadaviek stanovených v odseku 4 písm. a) a b),
 - ii) kvality zozbieraných a nahlásených údajov v súlade s odsekom 1 písm. c) tohto článku a požiadavkami nariadenia (ES) č. 1013/2006;
- e) sprístupnili verejnosti informácie o dosahovaní cieľov v oblasti odpadového hospodárstva uvedených v odseku 1 písm. b) a v prípade kolektívneho plnenia povinností rozšírenej zodpovednosti výrobcov tiež informácie o:
- i) svojich vlastníckych pomeroch a členstve,
 - ii) finančných príspevkoch, ktoré výrobcovia výrobkov platia za predanú jednotku alebo za tonu výrobku umiestneného na trh, a
 - iii) postupe výberu prevádzkovateľov odpadového hospodárstva.

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, aby finančné príspevky, ktoré výrobca výrobku platí v rámci plnenia svojich povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov:

- a) pokrývali tieto náklady na výrobky, ktoré výrobca uvádza na trh v danom členskom štáte:
- náklady na triedený zber odpadu a jeho následnú prepravu a spracovanie vrátane spracovania nevyhnutného na splnenie cieľov Únie týkajúcich sa nakladania s odpadom a náklady nevyhnutné na splnenie ďalších cieľov uvedených v odseku 1 písm. b), pričom sa zohľadňujú príjmy z opätovného použitia, z predaja druhotných surovín z jeho výrobkov a z nevyužitých záloh;
 - náklady na poskytovanie primeraných informácií držiteľom odpadu v súlade s odsekom 2;
 - náklady na zhromažďovanie a nahlasovanie údajov v súlade s odsekom 1 písm. c).

Toto písmeno sa nevzťahuje na systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedené v súlade so smernicou 2000/53/ES, 2006/66/ES alebo 2012/19/EÚ;

- b) v prípade kolektívneho plnenia povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov boli upravené podľa možnosti na základe jednotlivých výrobkov alebo skupín podobných výrobkov, pričom je potrebné zohľadniť predovšetkým ich trvanlivosť, opraviteľnosť, opätovnú použiteľnosť a recyklovateľnosť a prítomnosť nebezpečných látok, čím sa zaujme prístup životného cyklu, a boli v súlade s požiadavkami stanovenými v príslušných právnych predpisoch Únie a boli založené na harmonizovaných kritériách, ak sú k dispozícii, s cieľom zabezpečiť hladké fungovanie vnútorného trhu, a
- c) nepresiahli náklady, ktoré sú potrebné na poskytovanie služieb v oblasti odpadového hospodárstva nákladovo efektívnym spôsobom. Takéto náklady sa musia stanoviť transparentným spôsobom medzi príslušnými aktérmi.

V prípade, že je to odôvodnené potrebou zabezpečiť riadne nakladanie s odpadom a ekonomickú životaschopnosť systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov sa členské štáty môžu odchýliť od rozdelenia finančnej zodpovednosti podľa písmena a) za predpokladu, že:

- i) v prípade systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedených na dosiahnutie cieľov v oblasti nakladania s odpadom a cieľov stanovených právnymi predpismi Únie výrobcovia výrobkov znášajú aspoň 80 % nevyhnutných nákladov;
- ii) v prípade systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedených 4. júla 2018 alebo neskôr na dosiahnutie cieľov v oblasti nakladania s odpadom a cieľov stanovených výlučne právnymi predpismi členských štátov výrobcovia výrobkov znášajú aspoň 80 % nevyhnutných nákladov;
- iii) v prípade systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedených pred 4. júlom 2018 na dosiahnutie cieľov v oblasti nakladania s odpadom a cieľov stanovených výlučne právnymi predpismi členských štátov výrobcovia výrobkov znášajú aspoň 50 % nevyhnutných nákladov;

a za predpokladu, že zvyšné náklady hradia pôvodcovia odpadu alebo distribútori.

Táto odchýlka sa nesmie použiť na zníženie podielu nákladov, ktoré znášajú výrobcovia výrobkov v rámci systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedených pred 4. júlom 2018.

5. Členské štáty vytvoria primeraný rámec monitorovania a presadzovania predpisov s cieľom zabezpečiť, aby si výrobcovia výrobkov a organizácie plniace povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov v ich mene plnili svoje povinnosti vyplývajúce z tejto zodpovednosti vrátane predaja na diaľku, aby sa finančné prostriedky využívali náležitým spôsobom a aby všetci aktéri zapojení do uplatňovania systému rozšírenej zodpovednosti výrobcov nahlasovali spoľahlivé údaje.

Ak na území jedného členského štátu povinnosti vyplývajúce z rozšírenej zodpovednosti výrobcov plnia v mene výrobcov výrobkov viaceré organizácie, daný členský štát zriadi aspoň jeden orgán, ktorý bude nezávislý od súkromných záujmov, alebo poverí verejný orgán, aby dohliadal na plnenie povinností vyplývajúcich z rozšírenej zodpovednosti výrobcov.

Každý členský štát umožní výrobcovi výrobkov usadený v inom členskom štáte, ktorí umiestňujú výrobky na jeho území, vymenovať fyzickú alebo právnickú osobu so sídlom na jeho území za splnomocneného zástupcu na účely plnenia povinností výrobcu týkajúcich sa systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov na jeho území.

Na účely monitorovania a overovania plnenia povinností výrobcu výrobku týkajúcich sa systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov členské štáty môžu stanoviť požiadavky, napríklad povinnosť registrácie, informovania a nahlasovania, ktoré musí právnická alebo fyzická osoba vymenovaná za splnomocneného zástupcu na ich území splňať.

6. Členské štáty zabezpečia pravidelný dialóg medzi relevantnými zainteresovanými stranami zapojenými do uplatňovania systémov rozšírenej zodpovednosti výrobcov vrátane výrobcov a distribútorov, súkromných alebo verejných prevádzkovateľov pôsobiacich v oblasti nakladania s odpadom, miestnych orgánov, organizácií občianskej spoločnosti, a ak je to vhodné, subjektov sociálneho hospodárstva, sietí opätovného používania a opravy a prevádzkovateľov pôsobiacich v oblasti prípravy na opätovné použitie.

7. Členské štáty prijímú opatrenia, ktorými zabezpečia, aby systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov zavedené pred 4. júlom 2018 dosiahli súlad s týmto článkom do 5. januára 2023.

8. Poskytovaním informácií verejnosti podľa tohto článku nie je dotknuté zachovávanie dôvernosti citlivých obchodných informácií v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie a vnútroštátnymi právnymi predpismi.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ zo 4. júla 2012 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) (Ú. v. EÚ L 197, 24.7.2012, s. 38).“

10. Článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

Predchádzanie vzniku odpadu

1. Členské štáty prijímú opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu. Uvedené opatrenia prinajmenšom:

- a) presadzujú a podporujú udržateľné modely výroby a spotreby;
- b) podporujú taký dizajn, výrobu a používanie výrobkov, ktoré efektívne využívajú zdroje, sú trvácne, (a to aj z hľadiska životnosti a neexistencie plánovaného zastarávania), sú opraviteľné, opätovne použiteľné a aktualizovateľné;
- c) sa zameriavajú na výrobky obsahujúce kritické suroviny s cieľom zabrániť tomu, aby sa predmetné materiály stali odpadom;
- d) podporujú opätovné použitie výrobkov a vytváranie systémov na propagáciu opráv a činností opätovného použitia, predovšetkým vrátane elektrických a elektronických zariadení, textílií a nábytku, ako aj obalových a stavebných materiálov a výrobkov;

- e) podporujú, ak je to vhodné, a bez toho, aby boli dotknuté práva duševného vlastníctva, dostupnosť náhradných dielov, návody na obsluhu, technické informácie alebo ďalšie nástroje, vybavenie či softvér umožňujúce opravu a opätovné použitie výrobkov bez ohrozenia ich kvality a bezpečnosti;
- f) znižujú mieru vzniku odpadu v postupoch súvisiacich s priemyselnou výrobou, ťažbou nerastov, výrobou, stavebnými a demolačnými činnosťami, pričom sa zohľadnia najlepšie dostupné techniky;
- g) znižujú mieru vzniku potravinového odpadu v prvovýrobe, pri spracúvaní a výrobe, maloobchodnej a inej distribúcii potravín, v reštauráciách a stravovacích službách, ako aj v domácnostiach ako príspevok k cieľu trvalo udržateľného rozvoja Organizácie Spojených národov do roku 2030 znížiť o 50 % objem celosvetového plytvania potravinami na jedného obyvateľa na úrovni maloobchodov a spotrebiteľov a obmedziť potravinové straty v celom výrobnom a dodávateľskom reťazci;
- h) podporujú darovanie potravín a ich ďalšie prerozdeľovanie na ľudskú spotrebu, pričom sa uprednostňuje ľudská spotreba pred použitím potravín ako krmiva pre zvieratá a opätovným spracovaním na nepotravinové výrobky;
- i) podporujú znižovanie obsahu nebezpečných látok v materiáloch a výrobkoch bez toho, aby boli dotknuté harmonizované právne požiadavky týkajúce sa týchto materiálov a výrobkov stanovené na úrovni Únie, a zabezpečujú, aby každý dodávateľ výrobku vymedzený v článku 3 bode 33 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (*) poskytoval informácie v súlade s článkom 33 ods. 1 uvedeného nariadenia Európskej chemickej agentúry, a to od 5. januára 2021;
- j) znižujú vznik odpadu, najmä odpadu, ktorý nie je vhodný na prípravu na opätovné použitie ani na recykláciu;
- k) určujú výrobky, ktoré sú hlavným zdrojom znečisťovania, najmä v prírodnom a morskom prostredí, a prijímajú primerané opatrenia na predchádzanie a znižovanie odpadu z takýchto výrobkov; ak sa členské štáty rozhodnú uplatňovať túto povinnosť prostredníctvom trhových obmedzení, zabezpečia, aby takéto obmedzenia boli primerané a nediskriminačné;
- l) majú za cieľ zastaviť tvorbu odpadu v moriach ako príspevok k cieľom trvalo udržateľného rozvoja Organizácie Spojených národov v záujme zabrániť a významne znížiť znečisťovanie morí všetkých druhov a
- m) rozvíjajú a podporujú informačné kampane s cieľom zvýšiť povedomie o problematike predchádzania vzniku odpadu a znečisťovania odpadom.

2. Európska chemická agentúra zriadi databázu údajov, ktoré sa jej majú predložiť podľa odseku 1 písm. i) do 5. januára 2020 a túto databázu spravuje. Európska chemická agentúra poskytuje prístup do tejto databázy prevádzkovateľom odpadového hospodárstva. Na požiadanie poskytuje prístup do tejto databázy aj spotrebiteľom.

3. Členské štáty monitorujú a posudzujú vykonávanie opatrení na predchádzanie vzniku odpadu. Na tento účel používajú primerané kvalitatívne alebo kvantitatívne ukazovatele a ciele, ktoré sa vzťahujú predovšetkým na množstvo vzniknutého odpadu.

4. Členské štáty monitorujú a posudzujú vykonávanie svojich opatrení týkajúcich sa opätovného použitia prostredníctvom merania opätovného použitia na základe spoločnej metodiky ustanovenej vykonávacím aktom uvedeným v odseku 7, a to od prvého celého kalendárneho roka po prijatí uvedeného vykonávacieho aktu.

5. Členské štáty monitorujú a posudzujú vykonávanie svojich opatrení na predchádzanie vzniku potravinového odpadu prostredníctvom merania úrovni potravinového odpadu na základe metodiky ustanovenej delegovaným aktom uvedeným v odseku 8, a to od prvého celého kalendárneho roka po prijatí uvedeného delegovaného aktu.

6. Komisia do 31. decembra 2023 preskúma údaje týkajúce sa potravinového odpadu, ktoré poskytli členské štáty v súlade s článkom 37 ods. 3, a to s cieľom zväziť uskutočniteľnosť stanovenia cieľa zníženia objemu potravinového odpadu v celej Únii, ktorý sa má splniť do roku 2030, a to na základe údajov, ktoré nahlásili členské štáty v súlade so spoločnou metodikou ustanovenou podľa odseku 8 tohto článku. Na tento účel Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.

7. Komisia prijme vykonávacie akty, v ktorých sa stanoví ukazovatele merania celkového pokroku dosiahnutého pri vykonávaní opatrení na predchádzanie vzniku odpadu a do 31. marca 2019 prijme vykonávací akt, v ktorom sa stanoví spoločná metodika na podávanie správ o opätovnom použití výrobkov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2

8. Komisia do 31. marca 2019 prijme na základe výsledku činnosti platformy EÚ pre potravinové straty a plytvanie potravinami v súlade s článkom 38a delegovaný akt s cieľom doplniť túto smernicu stanovením spoločnej metodiky a minimálnych požiadaviek na kvalitu pre jednotné meranie úrovni potravinového odpadu.

9. Komisia do 31. decembra 2024 preskúma údaje o opätovnom použití, ktoré poskytli členské štáty v súlade s článkom 37 ods. 3, s cieľom posúdiť uskutočniteľnosť opatrení na podporu opätovného použitia výrobkov vrátane stanovenia kvantitatívnych cieľov. Komisia preskúma aj možnosť stanovenia ďalších opatrení zameraných na predchádzanie vzniku odpadu vrátane cieľov pre znižovanie množstva odpadu. Na tento účel Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1).“

11. Článok 10 sa nahrádza takto:

„Článok 10

Zhodnocovanie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa odpad podrobil príprave na opätovné použitie, recyklácii alebo iným činnostiam zhodnocovania v súlade s článkami 4 a 13.

2. Ak je to potrebné na zaistenie súladu s odsekom 1 a na uľahčenie alebo zlepšenie prípravy na opätovné použitie, recyklácie a iných činností zhodnocovania, odpad sa zbiera oddelene a nezmiešava sa s iným odpadom alebo inými materiálmi s odlišnými vlastnosťami.

3. Členské štáty môžu povoliť výnimky z odseku 2 za predpokladu, že je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

- a) spoločný zber určitých druhov odpadu nemá vplyv na ich potenciál podrobiť sa príprave na opätovné použitie, recyklácii alebo iným činnostiam zhodnocovania v súlade s článkom 4 a kvalita výsledkov týchto činností je porovnateľná s kvalitou, ktorá sa dosahuje prostredníctvom triedeného zberu;
- b) triedeným zberom sa nedosahuje najlepší environmentálny výsledok, keď sa zohľadnia celkové vplyvy nakladania s relevantnými prúdmi odpadu na životné prostredie;
- c) triedený zber nie je technicky uskutočniteľný, keď sa zohľadnia najlepšie postupy v oblasti zberu odpadu;
- d) triedený zber by mal za následok neúmerne ekonomické náklady, keď sa zohľadnia náklady vzniknuté v súvislosti s nepriaznivými vplyvmi zberu a spracovania zmesového odpadu na životné prostredie a na zdravie, potenciál na zvýšenie efektívnosti zberu a spracovania odpadu, príjmy z predaja druhotných surovín, ako aj uplatňovanie zásady „znečisťovateľ platí“ a rozšírená zodpovednosť výrobcov.

Členské štáty pravidelne prehodnocujú výnimky podľa tohto odseku, pričom zohľadňujú najlepšie postupy v oblasti triedeného zberu odpadu a ďalší vývoj v oblasti nakladania s odpadom.

4. Členské štáty prijímú opatrenia na zabezpečenie toho, aby odpad, ktorý sa vyzbieral oddelene na účel prípravy na opätovné použitie a recyklácie v súlade s článkom 11 ods. 1 a článkom 22, nebol spaľovaný, okrem odpadu, ktorý je výsledkom následného spracovania odpadu vyzbieraného oddelene, pri ktorom spaľovanie prináša najlepší environmentálny výsledok v súlade s článkom 4.

5. Ak je to potrebné na zaistenie súladu s odsekom 1 tohto článku a na uľahčenie alebo zlepšenie zhodnocovania, členské štáty pred zhodnocovaním alebo počas neho prijímú potrebné opatrenia, aby sa odstránili nebezpečné látky, zmesi a zložky z nebezpečného odpadu na účely ich spracovania v súlade s článkami 4 a 13.

6. Členské štáty do 31. decembra 2021 podajú Komisii správu o vykonávaní tohto článku, pokiaľ ide o komunálny odpad a biologický odpad, a to vrátane informácií o materiáloch, ktoré sa zbierajú oddelene, a územnom pokrytí triedeného zberu a akýchkoľvek výnimkách podľa odseku 3.“

12. Článok 11 sa mení takto:

a) Názov sa nahrádza takto:

„Príprava na opätovné použitie a recyklácia“;

b) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty prijímajú opatrenia na podporu činností prípravy na opätovné použitie, najmä prostredníctvom podpory vytvárania a podpory sietí prípravy na opätovné použitie a opravy, a to uľahčovaním – tam, kde je to v súlade s vhodným nakladaním s odpadom – ich prístupu k odpadu nachádzajúcemu sa v zberných systémoch alebo zariadeniach, ktorý môže byť pripravený na opätovné použitie, ale nie je určený na prípravu na opätovné použitie týmito systémami alebo zariadeniami, a podporou využívania hospodárskych nástrojov, kritérií na obstarávanie, kvantitatívnych cieľov alebo iných opatrení.

Členské štáty prijímajú opatrenia na podporu recyklácie vysokej kvality a na tento účel s výhradou článku 10 ods. 2 a 3 zriadiť systémy triedeného zberu odpadu.

S výhradou článku 10 ods. 2 a 3 členské štáty zriadiť triedený zber minimálne pre papier, kov, plast a sklo a do 1. januára 2025 pre textil.

Členské štáty prijímajú opatrenia na podporu selektívnej demolácie s cieľom umožniť odstránenie a bezpečné zaobchádzanie s nebezpečnými látkami a uľahčiť opätovné použitie a recykláciu vysokej kvality selektívnym odstraňovaním materiálov, a zabezpečiť vytvorenie systémov triedenia stavebného a demolačného odpadu minimálne pre drevo, minerálne zložky (betón, tehly, dlaždice a keramika, kameň), kov, sklo, plast a sadru.“;

c) Odsek 2 sa mení takto:

i) úvodná časť sa nahrádza takto:

„2. S cieľom splniť ciele tejto smernice a priblížiť sa k európskemu obehovému hospodárstvu s vysokou úrovňou efektívneho využívania zdrojov, členské štáty prijímajú potrebné opatrenia zamerané na dosiahnutie týchto cieľov:“;

ii) dopĺňajú sa tieto písmená:

„c) do roku 2025 sa zvýši miera prípravy na opätovné použitie a miera recyklácie komunálneho odpadu najmenej na 55 hmotnostných %;

d) do roku 2030 sa zvýši miera prípravy na opätovné použitie a miera recyklácie komunálneho odpadu najmenej na 60 hmotnostných %;

e) do roku 2035 sa zvýši miera prípravy na opätovné použitie a miera recyklácie komunálneho odpadu najmenej na 65 hmotnostných %“;

d) Odseky 3, 4 a 5 sa nahrádzajú takto:

„3. Členský štát môže odložiť termíny dosiahnutia cieľov uvedených v odseku 2 písm. c), d) a e) až o päť rokov, ak členský štát:

a) pripravil na opätovné použitie a recykloval menej ako 20 % svojho komunálneho odpadu vytvoreného v roku 2013 alebo ukladal na skládky viac ako 60 % svojho komunálneho odpadu vytvoreného v roku 2013, ako vyplýva zo spoločného dotazníka OECD a Eurostatu, a

b) najneskôr 24 mesiacov pred príslušným termínom stanoveným v odseku 2 písm. c), d) alebo e) oznámi Komisii svoj zámer odložiť príslušnú lehotu a predloží vykonávací plán v súlade s prílohou IVb.

4. Do troch mesiacov od prijatia vykonávacieho plánu predloženého podľa odseku 3 písm. b) môže Komisia požiadať členský štát o revíziu uvedeného plánu, ak sa domnieva, že plán nie je v súlade s požiadavkami uvedenými v prílohe IVb. Dotknutý členský štát predloží revidovaný plán do troch mesiacov od prijatia žiadosti Komisie.

5. V prípade odkladu termínu dosiahnutia cieľov v súlade s odsekom 3 dotknutý členský štát prijme potrebné opatrenia zamerané na zvýšenie miery prípravy na opätovné použitie a recyklácie komunálneho odpadu:

a) na najmenej na 50 % do roku 2025 v prípade odkladu termínu dosiahnutia cieľa uvedeného v odseku 2 písm. c);

b) na najmenej na 55 % do roku 2030 v prípade odkladu termínu dosiahnutia cieľa uvedeného v odseku 2 písm. d);

c) na najmenej na 60 % do roku 2035 v prípade odkladu termínu dosiahnutia cieľa uvedeného v odseku 2 písm. e).“;

e) Dopĺňajú sa tieto odseky:

„6. Komisia do 31. decembra 2024 zväží stanovenie cieľov v oblasti prípravy na opätovné použitie a recyklácie pre stavebný a demolačný odpad a jeho zložky z rôznych materiálov, textilný odpad, komerčný odpad, priemyselný odpad, ktorý nie je nebezpečný, a ďalšie prúdy odpadu, ako aj cieľov v oblasti prípravy na opätovné použitie komunálneho odpadu a cieľov v oblasti recyklácie komunálneho biologického odpadu. Na tento účel Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.

7. Komisia do 31. decembra 2028 preskúma cieľ stanovený v odseku 2 písm. e). Na tento účel Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.

Komisia posúdi technológiu spolupracovania, ktorá umožňuje zaraďovanie nerastov do procesu spalovania komunálneho odpadu. Ak sa v rámci tohto preskúmania podarí nájsť spoľahlivú metodiku, Komisia zväží, či sa takéto nerasty môžu započítavať do cieľov recyklácie.“

13. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 11a

Pravidlá výpočtu dosahovania cieľov

1. Na účely výpočtu, či sa dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a v článku 11 ods. 3:

- a) členské štáty vypočítajú hmotnosť komunálneho odpadu vzniknutého a pripraveného na opätovné použitie alebo recyklovaného v danom kalendárnom roku;
- b) hmotnosť komunálneho odpadu pripraveného na opätovné použitie sa vypočíta ako hmotnosť výrobkov alebo zložiek výrobkov, ktoré sa stali komunálnym odpadom a pri ktorých sa vykonali všetky potrebné činnosti súvisiace s kontrolou, čistením alebo opravou, aby sa umožnilo opätovné použitie bez potreby ďalšieho triedenia alebo iného predbežného spracovania;
- c) hmotnosť recyklovaného komunálneho odpadu sa vypočíta ako hmotnosť odpadu, ktorý po vykonaní všetkých potrebných kontrol, triedenia a iných prípravných činností na odstraňovanie odpadových materiálov, ktoré nie sú určené na ďalšie spracovanie, a na zabezpečenie vysokej kvality recyklácie vstupuje do činnosti recyklácie, pričom odpadové materiály sa znova spracujú na výrobky, materiály alebo látky.

2. Na účely odseku 1 písm. c) sa hmotnosť recyklovaného komunálneho odpadu meria v momente, keď odpad vstupuje do činnosti recyklácie.

Odchylné od prvého pododseku možno hmotnosť recyklovaného komunálneho odpadu merať pri výstupe z akýchkoľvek triediacich činností za predpokladu, že:

- a) takýto výstupný odpad sa následne recykluje;
- b) hmotnosť materiálov alebo látok, ktoré sa odstránia ďalšími činnosťami pred recykláciou a následne sa nerecyklujú, nie je zahrnutá do hmotnosti odpadu nahláseného ako recyklovaný.

3. Členské štáty zavedú účinný systém kontrol kvality a vysledovateľnosti komunálneho odpadu v záujme zabezpečenia splnenia podmienok stanovených v odseku 1 písm. c) tohto článku a v odseku 2 tohto článku. Aby sa zabezpečila spoľahlivosť a presnosť získaných údajov o recyklovanom odpade, systém môže pozostávať z elektronických registrov vytvorených podľa článku 35 ods. 4, technických špecifikácií požiadaviek na kvalitu vytriedeného odpadu alebo priemernej miere strát v súvislosti s triedeným odpadom podľa rôznych druhov odpadu a rôznych postupov nakladania s odpadom. Priemerné miery strát sa použijú len v prípadoch, ak nie je možné inak získať spoľahlivé údaje, a vypočítajú sa na základe pravidiel výpočtu stanovených v delegovanom akte prijatom podľa odseku 10 tohto článku.

4. Na účely výpočtu, či sa dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a v článku 11 ods. 3, sa množstvo komunálneho biologicky rozložiteľného odpadu, ktorý sa spracúva aeróbne alebo anaeróbne, môže započítať do recyklovaného odpadu, ak sa týmto spracovaním vytvára kompost, digestát alebo iný výstupný materiál s porovnateľným množstvom recyklovaného obsahu vo vzťahu k vstupu a ktorý sa má použiť ako recyklovaný produkt, materiál alebo látka. V prípade, že výstupný produkt sa používa na pôde, členské štáty ho môžu započítať ako recyklovaný len vtedy, ak je výsledkom tohto použitia prínos pre poľnohospodárstvo alebo zlepšenie životného prostredia.

Od 1. januára 2027 môžu členské štáty započítať komunálny biologický odpad pri aeróbnom alebo anaeróbnom spracovaní ako recyklovaný len vtedy, ak bol v súlade s článkom 22 vyzbieraný oddelene alebo ak bol triedený pri zdroji.

5. Na účely výpočtu, či sa dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a v článku 11 ods. 3, množstvo odpadových materiálov, ktoré prestali byť odpadom v dôsledku prípravných činností ešte pred tým, ako sa opätovne spracujú, možno započítať ako recyklovaný odpad, ak sú tieto materiály určené na ďalšie spracovanie na výrobky, materiály alebo látky určené na pôvodný účel alebo na iné účely. Materiál, ktorý prestáva byť odpadom, ktorý sa má použiť ako palivo alebo iný prostriedok na výrobu energie, alebo sa má spáliť, spätne zasypať alebo ukladať na skládky, sa však nesmie započítať k dosahovaniu cieľov v oblasti recyklácie.

6. Na účely výpočtu, či sa dosiahli ciele stanovené v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a v článku 11 ods. 3, členské štáty môžu zohľadniť recykláciu kovov vytriedených po spaľovaní komunálneho odpadu za predpokladu, že recyklované kovy spĺňajú určité kritériá kvality stanovené vo vykonávacom akte prijatom podľa odseku 9 tohto článku.

7. Odpad zaslaný do iného členského štátu na účely prípravy na opätovné použitie, recyklácie alebo spätného zasypávania v predmetnom inom členskom štáte možno započítať k dosahovaniu cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 a 3 len v členskom štáte, v ktorom sa tento odpad vyzbieral.

8. Odpad vyvezený z Únie na prípravu na opätovné použitie alebo recykláciu sa započíta k dosahovaniu cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 a 3 tejto smernice len v členskom štáte, v ktorom sa vyzbieral len vtedy, ak sú splnené požiadavky uvedené v odseku 3 tohto článku a ak vývozca v súlade s nariadením (ES) č. 1013/2006 môže dokázať, že zásielka odpadu spĺňa požiadavky uvedeného nariadenia a že spracovanie odpadu mimo Únie prebehlo za podmienok, ktoré sú približne rovnocenné s požiadavkami relevantných právnych predpisov Únie v oblasti životného prostredia.

9. V záujme zabezpečenia jednotných podmienok uplatňovania tohto článku Komisia do 31. marca 2019 prijme vykonávacie akty, ktorými sa stanovia pravidlá pre výpočet, overovanie a nahlasovanie údajov, pokiaľ ide najmä o:

- a) spoločnú metodiku výpočtu hmotnosti kovov, ktoré sa recyklovali v súlade s odsekom 6 vrátane kritérií kvality pre recyklované kovy, a
- b) biologický odpad vytriedený a recyklovaný pri zdroji.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2

10. Komisia prijme do 31. marca 2019 delegovaný akt v súlade s článkom 38a s cieľom doplniť túto smernicu stanovením pravidiel pre výpočet, overovanie a nahlasovanie hmotnosti materiálov alebo látok, ktoré sa odstraňujú po triedení a ktoré sa následne nerecyklujú, a to na základe priemernej miery strát pri triedenom odpade.

Článok 11b

Správa včasného varovania

1. Komisia v spolupráci s Európskou environmentálnou agentúrou vypracuje správy o pokroku pri dosahovaní cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a v článku 11 ods. 3, a to najneskôr tri roky pred uplynutím každej lehoty stanovenej v uvedených ustanoveniach.

2. Správy uvedené v odseku 1 musia obsahovať:

- a) odhad stavu dosahovania cieľov za každý členský štát;
- b) zoznam členských štátov, v prípade ktorých hrozí, že ciele nedosiahnu v príslušných lehotách, ku ktorému sú pripojené vhodné odporúčania pre dané členské štáty;
- c) príklady najlepších postupov, ktoré sa používajú v celej Únii a ktoré by mohli slúžiť ako usmernenie na zlepšenie dosahovania cieľov.

14. Článok 12 sa nahrádza takto:

„Článok 12

Zneškodňovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, keď nedošlo k zhodnocovaniu v súlade s článkom 10 ods. 1, odpad podrobil bezpečným činnostiam zneškodňovania, ktoré spĺňajú ustanovenia článku 13 o ochrane zdravia ľudí a životného prostredia.

2. Komisia vykoná do 31. decembra 2024 posúdenie činností zneškodňovania uvedených v prílohe I, najmä so zreteľom na článok 13, a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh s cieľom regulovať činnosti zneškodňovania, a to aj prostredníctvom prípadných obmedzení, a zväziť cieľ obmedzenia zneškodňovania, aby sa zabezpečilo nakladanie s odpadom, ktoré bude šetrné k životnému prostrediu.“

15. Článok 14 sa nahrádza takto:

„Článok 14

Náklady

1. V súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“ náklady na nakladanie s odpadom vrátane potrebnej infraštruktúry a jej prevádzky znáša pôvodca odpadu alebo súčasný či predchádzajúci držiteľ odpadu.

2. Bez toho, aby boli dotknuté články 8 a 8a, členské štáty môžu rozhodnúť, že náklady na nakladanie s odpadom čiastočne alebo úplne znáša výrobca výrobku, z ktorého odpad vznikol, a že distribútori takéhoto výrobku sa môžu na týchto nákladoch podieľať.“

16. V článku 18 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Ak došlo v rozpore s týmto článkom nezákonne k zmiešaniu nebezpečného odpadu, členské štáty zabezpečia, a to bez toho, aby bol dotknutý článok 36, aby sa vykonalo triedenie, ak je to technicky možné a potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 13.

Ak triedenie nie je požadované podľa prvého pododseku tohto odseku, členské štáty zabezpečia, aby sa zmiešaný odpad spracoval v zariadení, ktoré na spracovanie takejto zmesi získalo povolenie v súlade s článkom 23.“

17. Článok 20 sa nahrádza takto:

„Článok 20

Nebezpečný odpad z domácností

1. Členské štáty do 1. januára 2025 zavedú triedený zber zložiek nebezpečného odpadu, ktorý vznikol v domácnostiach, aby sa zabezpečilo, že budú spracované v súlade s článkami 4 a 13 a že nebudú kontaminovať iné prúdy komunálneho odpadu.

2. Články 17, 18, 19 a 35 sa neuplatňujú na zmesový odpad, ktorý vznikol v domácnostiach.

3. Články 19 a 35 sa neuplatňujú na separované zložky nebezpečného odpadu, ktorý vznikol v domácnostiach, pokiaľ ich na zber, zneškodňovanie alebo zhodnocovanie prijme zariadenie alebo podnik, ktorý získal povolenie alebo bol zaregistrovaný v súlade s článkom 23 alebo 26.

4. Komisia do 5. januára 2020 vypracuje usmernenia s cieľom napomáhať a uľahčovať členským štátom triedený zber zložiek nebezpečného odpadu, ktorý vznikol v domácnostiach.“

18. Článok 21 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa písmená a), b) a c) nahrádzajú takto:

„a) odpadové oleje zbierali oddelene, s výnimkou prípadov, keď triedený zber nie je vzhľadom na najlepšie postupy technicky uskutočniteľný;

b) odpadové oleje spracúvali a uprednostnila sa ich regenerácia alebo prípadne iné recyklačné činnosti, ktorými sa v súlade s článkami 4 a 13 dosiahne rovnocenný alebo lepší celkový environmentálny výsledok než regeneráciou;

c) odpadové oleje s rozličnými vlastnosťami nezmiešavali a aby sa odpadové oleje nezmiešavali s inými druhmi odpadu alebo látkami, ak takéto zmiešavanie bráni ich regenerácii alebo inej recyklačnej činnosti, ktorou sa dosahuje rovnocenný alebo lepší celkový environmentálny výsledok než regeneráciou.“;

b) Dopĺňa sa tento odsek:

„4. Komisia preskúma do 31. decembra 2022 údaje o odpadových olejoch poskytnuté členskými štátmi v súlade s článkom 37 ods. 4 s cieľom posúdiť uskutočniteľnosť prijatia opatrení na spracovanie odpadových olejov vrátane kvantitatívnych cieľov pre regeneráciu odpadových olejov a ďalších opatrení na podporu regenerácie odpadových olejov. Na tento účel Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej v prípade potreby pripojí legislatívny návrh.“

19. Článok 22 sa nahrádza takto:

„Článok 22

Biologický odpad

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa do 31. decembra 2023 a s výhradou článku 10 ods. 2 a 3 biologický odpad buď triedil a recykloval pri zdroji, alebo sa zbieral oddelene a nezmiešaval sa s inými druhmi odpadu.

Členské štáty môžu povoliť, aby sa odpad s podobnými vlastnosťami biologickej rozložiteľnosti a kompostovateľnosti, ktorý je v súlade s príslušnými európskymi normami alebo rovnocennými vnútroštátnymi normami pre obaly zhodnotiteľné kompostovaním a biodegradáciou, zbieral spoločne s biologickým odpadom.

2. Členské štáty v súlade s článkami 4 a 13 prijímajú opatrenia, aby:

a) podporili recykláciu vrátane kompostovania a digestie biologického odpadu spôsobom, ktorý spĺňa vysokú úroveň ochrany životného prostredia a vedie k výstupu, ktorý spĺňa príslušné normy vysokej kvality;

b) podporili domáce kompostovanie a

c) propagovali používanie materiálov vytvorených z biologického odpadu.

3. Komisia do 31. decembra 2018 požiada európske normalizačné organizácie o vypracovanie európskych noriem kvality pre biologický odpad vstupujúci do procesu organickej recyklácie, pre kompost a digestát, vychádzajúc pritom z najlepších dostupných postupov.“

20. Článok 27 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Komisia prijme v súlade s článkom 38a delegované akty s cieľom doplniť túto smernicu stanovením minimálnych technických noriem pre činnosti spracovania vrátane triedenia a recyklácie odpadu, ktoré si vyžadujú povolenie podľa článku 23, ak existujú dôkazy, že by takéto minimálne normy boli prínosom z hľadiska ochrany zdravia ľudí a životného prostredia.“;

b) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Komisia prijme v súlade s článkom 38a delegované akty s cieľom doplniť túto smernicu stanovením minimálnych technických noriem pre činnosti, pre ktoré je potrebná registrácia podľa článku 26 písm. a) a b), ak existujú dôkazy, že by takéto minimálne normy boli prínosom z hľadiska ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, alebo by slúžili na predchádzanie narušeniu vnútorného trhu.“

21. Článok 28 sa mení takto:

a) Odsek 3 sa mení takto:

i) písmená b) a c) sa nahrádzajú takto:

„b) existujúce hlavné zariadenia na zneškodňovanie a zhodnocovanie odpadu vrátane akýchkoľvek osobitných opatrení pre odpadové oleje, nebezpečný odpad, odpad obsahujúci značné množstvá kritických surovín alebo prúdy odpadu, na ktoré sa vzťahujú osobitné právne predpisy Únie;

c) posúdenie potreby uzatvorenia existujúcich odpadových zariadení a dodatočnej infraštruktúry odpadových zariadení v súlade s článkom 16.

Členské štáty zabezpečia, aby sa vykonalo posúdenie investícií a ďalších finančných prostriedkov vrátane finančných prostriedkov určených miestnym orgánom, ktoré sú nevyhnutné na splnenie uvedených potrieb. Toto posúdenie sa zahrnie do príslušných programov odpadového hospodárstva alebo do iných strategických dokumentov, ktoré sa vzťahujú na celé územie dotknutého členského štátu;“;

ii) Vkladajú sa tieto písmená:

- „ca) informácie o opatreniach na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 5 ods. 3a smernice 1999/31/ES alebo v iných strategických dokumentoch na celom území dotknutého členského štátu;
- cb) posúdenie existujúcich systémov zberu odpadu, a to vrátane materiálov, ktoré sa zbierajú oddelene, územného pokrytia triedeného zberu a opatrení na zlepšenie jeho fungovania, a akýchkoľvek výnimiek udelených v súlade s článkom 10 ods. 3 a potreby nových systémov zberu;“;

iii) dopĺňajú sa tieto písmená:

- „f) opatrenia na predchádzanie a boj proti všetkým podobám znečisťovania odpadom a na vyčistenie od všetkých druhov odpadu;
- g) vhodné kvalitatívne a kvantitatívne ukazovatele a ciele, ktoré sa okrem iného vzťahujú na množstvo vzniknutého odpadu a jeho spracovanie a na komunálny odpad, ktorý je zneškodnený alebo energeticky zhodnotený.“;

b) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Programy odpadového hospodárstva musia byť v súlade s požiadavkami programovania odpadového hospodárstva stanovenými v článku 14 smernice 94/62/ES a s cieľmi stanovenými v článku 11 ods. 2 a 3 tejto smernice a s požiadavkami stanovenými v článku 5 smernice 1999/31/ES a na účely predchádzania znečisťovaniu odpadom s požiadavkami stanovenými v článku 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES (*) a v článku 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES (**).

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES zo 17. júna 2008, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva v oblasti morskej environmentálnej politiky (rámcová smernica o morskej stratégii) (Ú. v. EÚ L 164, 25.6.2008, s. 19).

(**) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1).“

22. Článok 29 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty vypracujú programy predchádzania vzniku odpadu, v ktorých v súlade s článkami 1 a 4 stanoví aspoň opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu stanovené v článku 9 ods. 1

Takéto programy sa začlenia do programov odpadového hospodárstva požadovaných podľa článku 28 alebo prípadne do iných programov environmentálnych politík, alebo budú fungovať ako samostatné programy. Ak sa takýto program začlení do programu odpadového hospodárstva alebo do iných uvedených programov, ciele a opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu sa zreteľne identifikujú.“;

b) V odseku 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„2. Pri vypracúvaní takýchto programov členské štáty v relevantných prípadoch opíšu prínos nástrojov a opatrení na predchádzanie vzniku odpadu uvedených v prílohe IVa a vyhodnotia užitočnosť príkladov opatrení uvedených v prílohe IV alebo iných príslušných opatrení. Tieto programy taktiež opisujú existujúce opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu a ich prínos k predchádzaniu vzniku odpadu.“;

c) Vkladá sa tento odsek:

„2a. Členské štáty prijímú konkrétne programy predchádzania vzniku potravinového odpadu v rámci svojich programov predchádzania vzniku odpadu.“;

d) Odseky 3 a 4 sa vypúšťajú.

23. V článku 30 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Európska environmentálna agentúra každé dva roky uverejňuje správu obsahujúcu hodnotenie pokroku dosiahnutého pri plnení a vykonávaní programov predchádzania vzniku odpadu vrátane posúdenia vývoja, pokiaľ ide o predchádzanie vzniku odpadu pre každý členský štát a pre Úniu ako celok a tiež pokiaľ ide o oddelenie vzniku odpadu od hospodárskeho rastu a prechodu na obehové hospodárstvo.“

24. V článku 33 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Komisia prijme vykonávacie akty s cieľom stanoviť formát na oznamovanie informácií o prijímaní programov odpadového hospodárstva a programov predchádzania vzniku odpadu a ich podstatných revíziách. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2“

25. Článok 35 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Zariadenia a podniky uvedené v článku 23 ods. 1, pôvodcovia nebezpečného odpadu, a zariadenia a podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú nebezpečný odpad v rámci svojej profesionálnej činnosti alebo ktoré pôsobia ako obchodníci s nebezpečným odpadom alebo jeho sprostredkovatelia vedú chronologické záznamy o:

- a) množstve, povahe a pôvode tohto odpadu a o množstve výrobkov a materiálov, ktoré sú výsledkom prípravy na opätovné použitie, recyklácie alebo ďalších činností zhodnocovania, a
- b) v prípade potreby mieste určenia, frekvencii zberu, spôsobe prepravy a plánovanej metóde spracovania tohto odpadu.

Tieto informácie sprístupňujú príslušným orgánom prostredníctvom elektronického registra alebo registrov, ktoré sa majú vytvoriť podľa odseku 4 tohto článku.“;

b) Dopĺňajú sa tieto odseky:

„4. Členské štáty vytvoria elektronický register alebo koordinované registre na zaznamenávanie údajov o nebezpečnom odpade uvedené v odseku 1, ktoré sa vzťahujú na celé geografické územie daného členského štátu. Členské štáty môžu vytvoriť takéto registre aj pre iné prúdy odpadu, predovšetkým pre prúdy odpadu, pre ktoré sú v právnych predpisoch Únie stanovené ciele. Členské štáty využívajú údaje o odpade, ktoré im nahlasujú priemyselné subjekty v Európskom registri uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok zriadenom na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (*).

5. Komisia môže prijať vykonávacie akty s cieľom stanoviť minimálne podmienky prevádzky takýchto registrov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 o zriadení Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1).“

26. V článku 36 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zakázať zanechanie odpadu, neriadené skládkovanie odpadu alebo nekontrolované nakladanie s ním vrátane znečisťovania odpadom.“

27. Článok 37 sa nahrádza takto:

„Článok 37

Nahlasovanie

1. Členské štáty nahlasujú Komisii údaje o vykonávaní článku 11 ods. 2 písm. a) až e) a článku 11 ods. 3 za každý kalendárny rok.

Tieto údaje nahlasujú elektronicky do 18 mesiacov od konca sledovaného roka, za ktorý sa údaje zbierajú. Údaje sa nahlasujú vo formáte stanovenom Komisiou v súlade s odsekom 7 tohto článku.

Prvé sledované obdobie sa začína v prvom celom kalendárnom roku po prijatí vykonávacieho aktu, v ktorom sa stanovuje formát nahlasovania údajov v súlade s odsekom 7 tohto článku.

2. Členské štáty na účely overenia súladu s článkom 11 ods. 2 písm. b) nahlasujú množstvo odpadu použitého na spätné zasypávanie a iné činnosti materiálového zhodnocovania oddelene od množstva odpadu pripraveného na opätovné použitie alebo recyklovaného odpadu. Členské štáty nahlasujú opätovné spracovanie odpadu na materiály, ktoré sa majú použiť na činnosti spätného zasypávania ako spätné zasypávanie.

Členské štáty na účely overenia súladu s článkom 11 ods. 2 písm. c), d) a e) a článkom 11 ods. 3 nahlasujú množstvo odpadu pripraveného na opätovné použitie oddelene od údajov o množstve recyklovaného odpadu.

3. Členské štáty nahlasujú Komisii údaje o vykonávaní článku 9 ods. 4 a 5 každoročne.

Tieto údaje nahlasujú elektronicky do 18 mesiacov od konca sledovaného roka, za ktorý sa údaje zbierajú. Údaje sa nahlasujú vo formáte stanovenom Komisiou v súlade s odsekom 7 tohto článku.

Prvé sledované obdobie sa začína v prvom celom kalendárnom roku po prijatí vykonávacieho aktu, v ktorom sa stanovuje formát nahlasovania v súlade s odsekom 7 tohto článku.

4. Členské štáty nahlásia Komisii za každý kalendárny rok údaje o minerálnych alebo syntetických mazacích alebo priemyselných olejoch uvedených na trh a o oddelene zbieraných a spracovaných odpadových olejoch.

Tieto údaje nahlasujú elektronicky do 18 mesiacov od konca sledovaného roka, za ktorý sa údaje zbierajú. Údaje sa nahlasujú vo formáte stanovenom Komisiou v súlade s odsekom 7.

Prvé sledované obdobie sa začína v prvom celom kalendárnom roku po prijatí vykonávacieho aktu, v ktorom sa stanovuje formát nahlasovania údajov v súlade s odsekom 7.

5. K údajom, ktoré členské štáty nahlasujú v súlade s týmto článkom, sa pripojí správa o kontrole kvality a správa o opatreniach prijatých podľa článku 11a ods. 3 a 8 zahŕňajúca podrobné informácie o priemernej miere strát, ak je to uplatniteľné. Uvedené informácie sa nahlasujú vo formáte nahlasovania stanovenom Komisiou v súlade s odsekom 7 tohto článku.

6. Komisia preskúma údaje nahlásené v súlade s týmto článkom a uverejní správu o výsledkoch svojho preskúmania. V správe posúdi systém zberu údajov, zdroje údajov a metodika použitá v členských štátoch, ako aj úplnosť, spoľahlivosť, včasnosť a konzistentnosť týchto údajov. Posúdenie môže obsahovať aj konkrétne odporúčania na zlepšenie. Správa sa vypracúva po prvom nahlasovaní údajov členskými štátmi a následne každé štyri roky.

7. Komisia prijme do 31. marca 2019 vykonávacie akty, ktorými sa stanoví formát nahlasovania údajov uvedených v odseku 1, 3, 4 a 5 tohto článku. Na účely podávania správ o vykonávaní článku 11 ods. 2 písm. a) a b) členské štáty použijú formát stanovený vo vykonávacom rozhodnutí Komisie z 18. apríla 2012, ktorým sa vydáva dotazník na podávanie správ členských štátov o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpade. Na účely nahlasovania potravinového odpadu sa pri vypracúvaní formátu nahlasovania zohľadní metodika vytvorená podľa článku 9 ods. 8 Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 39 ods. 2 tejto smernice.“

28. Článok 38 sa nahrádza takto:

„Článok 38

Výmena informácií a najlepších postupov, výklad a prispôbenie sa technickému pokroku

1. Komisia organizuje pravidelnú výmenu informácií a najlepších postupov medzi členskými štátmi prípadne aj vrátane regionálnych a miestnych orgánov o praktickom vykonávaní a presadzovaní požiadaviek tejto smernice týkajúcich sa okrem iného:

- a) uplatňovania pravidiel výpočtu uvedených v článku 11a a vypracovania opatrení a systémov na sledovanie prúdov komunálneho odpadu od triedenia až po recykláciu;
- b) primeraného riadenia, presadzovania, cezhraničnej spolupráce;
- c) inovácií v oblasti nakladania s odpadom;
- d) vnútroštátnych kritérií pre vedľajšie produkty a kritérií stavu konca odpadu uvedených v článku 5 ods. 3 a článku 6 ods. 3 a 4, ktorých uplatňovanie uľahčí celoúnijný elektronický register, ktorý vytvorí Komisia;

- e) hospodárskych nástrojov a ostatných opatrení používaných v súlade s článkom 4 ods. 3 s cieľom podporiť dosiahnutie cieľov stanovených v uvedenom článku;
- f) opatrení stanovených v článku 8 ods. 1 a 2;
- g) predchádzania a zriadenia systémov, ktoré presadzujú činnosti opätovného použitia a predĺženie životnosti;
- h) plnenia povinností týkajúcich sa triedeného zberu;
- i) nástrojov a stimulov na dosiahnutie cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 písm. c), d) a e).

Komisia sprístupní výsledky výmeny informácií a najlepších postupov verejnosti.

2. Komisia môže vypracovať usmernenia k výkladu požiadaviek stanovených v tejto smernici vrátane vymedzenia pojmov odpad, predchádzanie, opätovné použitie, príprava na opätovné použitie, zhodnotenie, recyklácia, zneškodnenie, a o uplatňovaní pravidiel výpočtu stanovených v článku 11a.

Komisia vypracuje usmernenia na vymedzenie pojmov komunálny odpad a spätné zasypávanie.

Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 38a s cieľom zmeniť túto smernicu špecifikáciou uplatňovania vzorca pre spaľovne, ktorý sa uvádza v prílohe II bode R1. Môžu sa zohľadniť miestne klimatické podmienky, ako napríklad tuhosť zimy a potreba kúrenia, pokiaľ ovplyvňujú množstvá energie, ktoré možno technicky využiť alebo vyrobiť vo forme elektrickej energie, kúrenia, chladenia alebo spracovania pary. Môžu sa zohľadniť aj miestne podmienky najvzdialenejších regiónov uznaných v článku 349 treťom odseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie a území uvedených v článku 25 Aktu o pristúpení z roku 1985.

3. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 38a s cieľom zmeniť prílohy IV a V vzhľadom na vedecký a technický pokrok.“

29. Vkladá sa tento článok:

„Článok 38a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 ods. 1, článku 9 ods. 8, článku 11a ods. 10, článku 27 ods. 1, článku 27 ods. 4, článku 38 ods. 2 a článku 38 ods. 3 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 4. júla 2018. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 7 ods. 1, článku 9 ods. 8, článku 11a ods. 10, článku 27 ods. 1, článku 27 ods. 4, článku 38 ods. 2 a článku 38 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva (*).
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 7 ods. 1, článku 9 ods. 8, článku 11a ods. 10, článku 27 ods. 1, článku 27 ods. 4, článku 38 ods. 2 a článku 38 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlží o dva mesiace.

(*) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.“

30. Článok 39 sa nahrádza takto:

„Článok 39

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (*).
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia návrh vykonávacieho aktu neprijme a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

31. V prílohe II sa činnosti uvedené v bodoch R 3, R 4 a R 5 nahrádzajú takto:

„R 3 Recyklácia/spätné získavanie organických látok, ktoré nie sú používané ako rozpúšťadlá (vrátane kompostovania a iných biologických transformačných procesov) (**)

R 4 Recyklácia/spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín (***)

R 5 Recyklácia/spätné získavanie ostatných anorganických surovín (****)

(**) Patrí sem aj príprava na opätovné použitie, splyňovanie a pyrolýza využívajúca zložky, ako sú chemické látky a zhodnocovanie organických látok vo forme spätného zasypávania.

(***) Patrí sem aj príprava na opätovné použitie.

(****) Patrí sem aj príprava na opätovné použitie, recyklácia anorganických stavebných materiálov, zhodnocovanie anorganických materiálov vo forme spätného zasypávania a čistenie pôdy, ktorého výsledkom je jej obnova.“

32. Text stanovený v prílohe k tejto smernici sa vkladá ako prílohy IVa a IVb.

Článok 2

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 5. júla 2020. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice. Komisia o tom informuje ostatné členské štáty.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 4

Adresáti

Táto smernica je určená členskými štátom.

V Štrasburgu 30. mája 2018

Za Európsky parlament

predseda

A. TAJANI

Za Radu

predsedníčka

L. PAVLOVA

PRÍLOHA

Vkladajú sa tieto prílohy:

„PRÍLOHA IVa

PRÍKLADY HOSPODÁRSKÝCH NÁSTROJOV A ĎALŠÍCH OPATRENÍ NA POSKYTOVANIE STIMULOV PRE UPLATŇOVANIE HIERARCHIE ODPADOVÉHO HOSPODÁRSTVA UVEDENEJ V ČLÁNKU 4 ODS. 3 ⁽¹⁾

1. Poplatky a obmedzenia súvisiace s ukladaním odpadu na skládku a jeho spaľovaním, ktoré podnecujú predchádzanie vzniku odpadu a recykláciu, pričom skládkovanie sa považuje za najmenej vhodný spôsob nakladania s odpadom;
2. schémy platby podľa množstva odpadu (zásada „plať za to, čo vyhodíš“), pri ktorých pôvodcovia odpadu platia na základe skutočného množstva vzniknutého odpadu a ktoré poskytujú stimuly na triedenie recyklovateľného odpadu pri zdroji a na znižovanie zmesového odpadu;
3. finančné stimuly na darovanie výrobkov, najmä potravín;
4. systémy rozšírenej zodpovednosti výrobcov pre rôzne druhy odpadu a opatrenia na zvýšenie ich účinnosti, efektívnosti nákladov a riadenia;
5. systémy vratných záloh a ďalšie opatrenia na podporu účinného zberu použitých výrobkov a materiálov;
6. riadne plánovanie investícií v oblasti infraštruktúry odpadového hospodárstva, a to aj prostredníctvom fondov Únie;
7. udržateľné verejné obstarávanie na podporu lepšieho nakladania s odpadom a používanie recyklovaných výrobkov a materiálov;
8. postupné rušenie dotácií, ktoré nie sú v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva;
9. používanie fiškálnych opatrení alebo iných prostriedkov na podporu zavádzania výrobkov a materiálov, ktoré sa pripravujú na opätovné použitie alebo sa recyklujú;
10. podpora výskumu a inovácií v oblasti vyspelých technológií recyklácie a repasovania;
11. používanie najlepších dostupných techník na spracovanie odpadu;
12. hospodárske stimuly pre regionálne a miestne orgány, najmä na podporu predchádzania vzniku odpadu a na posilnenie systémov triedeného zberu, ktoré sa zároveň vyhýbajú podpore skládkovania a spaľovania;
13. informačné kampane pre verejnosť, najmä pokiaľ ide o triedený zber, predchádzanie vzniku odpadu a znižovanie znečisťovania odpadom a začlenenie týchto otázok do vzdelávania a odbornej prípravy;
14. systémy koordinácie, a to aj digitálnymi prostriedkami, medzi všetkými príslušnými verejnými orgánmi zapojenými do odpadového hospodárstva;
15. podpora nepretržitého dialógu a spolupráce medzi všetkými zainteresovanými stranami v oblasti odpadového hospodárstva a podpora dobrovoľných dohôd a podávania správ podnikov o odpadoch.

PRÍLOHA IVb

VYKONÁVACÍ PLÁN, KTORÝ SA MÁ PREDLOŽIŤ PODĽA ČLÁNKU 11 ODS. 3

Vykonávací plán, ktorý sa má predložiť podľa článku 11 ods. 3, obsahuje:

1. posúdenie minulých, súčasných a plánovaných mier recyklácie, skládkovania a iného nakladania s komunálnym odpadom a prúdov, z ktorých sa tento odpad skladá;

⁽¹⁾ Hoci tieto nástroje a opatrenia môžu poskytovať stimuly na predchádzanie vzniku odpadu, čo je najvyšší stupeň v hierarchii odpadového hospodárstva, rozsiahly zoznam konkrétnejších príkladov opatrení na predchádzanie vzniku odpadu je uvedený v prílohe IV.

2. posúdenie vykonávania programov odpadového hospodárstva a programov predchádzania vzniku odpadu v súlade s článkami 28 a 29;
 3. dôvody, pre ktoré sa členský štát domnieva, že by nemusel byť schopný dosiahnuť príslušný cieľ stanovený v článku 11 ods. 2 v lehote v ňom stanovenej a posúdenie dodatočnej lehoty potrebnej na splnenie tohto cieľa;
 4. opatrenia potrebné na dosiahnutie cieľov stanovených v článku 11 ods. 2 a 5, ktoré sa vzťahujú na členský štát počas dodatočnej lehoty vrátane primeraných hospodárskych nástrojov a ďalších opatrení na poskytovanie stimulov pre uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva, ako je uvedené v článku 4 ods. 1 a prílohe IVa;
 5. časový harmonogram vykonávania opatrení uvedených v bode 4, určenie orgánu príslušného na ich vykonávanie a hodnotenie ich jednotlivých príspevkov k dosiahnutiu cieľov v prípade dodatočnej lehoty;
 6. informácie o financovaní nakladania s odpadom v súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“;
 7. opatrenia na prípadné zlepšenie kvality údajov s cieľom lepšieho plánovania a monitorovania výkonnosti odpadového hospodárstva.“
-